

S f
D 47
desembre 2020

Sant Feliu Diu

REVISTA DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

Sumari.-

- 4** Informació municipal
Plens i Breus municipals
- 13** Ensenyament
L'escola Alzines Balladores i l'institut Vescomtat de Cabrera
- 16** Històries de la tornada a l'escola
- 18** Sant Feliu és actiu
Visita al castell de Montsoriu (veure pàgina 20)
- 23** Reportatge
Economia solidària - Empresa d'inserció
- 25** Joventut
Ets jove i vols viure una experiència a l'estranger?
- 26** Les nostres entitats
Esbart Montsoriu, Colla Senglanera, Amics Abelles i Jubilats
- 33** Esports
Vòlei Montsoriu i CB Perxa d'Astor
- 36** Relat curt
L'estaquiro
- 37** Sortida a...
El salt de la nou
- 38** El viatge
Dotze dies descobrint Croàcia
- 41** Els nostres records
Joaquim Ruyra i Oms a Sant Feliu de Buixalleu
- 43** El racó del mossèn
Temps de Nadal
- 44** Salut
Una mica d'anatomia de la dona
- 45** Les empreses del poble
Restaurant el Rieral
- 46** Gastronomia
Les figues

Serveis al

L'Ajuntament

Ctra. de Gaserans, 181
Tel: **972 864 018** / Fax: 972 864 616
Correu electrònic: ajuntament@sfbuixalleu.cat
Pàgina web: www.sfbuixalleu.cat

Oficines municipals

Horari: de dilluns a divendres de 9 del matí a 2 de la tarda i dimarts també de 5 a 8 de la tarda

Arquitecte municipal

Sr. Lluís Figueras
Horari d'atenció al públic: dimarts de 5 a 8 de la tarda

Serveis socials

Treballadora social. Horari: segon, tercer i quart dimecres de mes
Educadora social. Horari: quart dimecres de mes
Ambdues amb prèvia citació trucant al 972 129 099

Recollida a domicili de trastos vells

Primer dimarts de cada mes, prèvia trucada a NORA al telèfon 872 012 018

Jutjat de pau

Sr. Jordi Medina
Horari: els dimarts de 5 a 7 de la tarda prèvia citació a l'Ajuntament

Oficina de correus

Horari: de dilluns a divendres de 2/4 de 10 a 10 del matí

Agutzil de nit

Sr. Josep Negre
Horari: de 11 de la nit de 2/4 de 7 del matí de dilluns a divendres excepte dies festius
Telèfon: **628 738 737**

Sala Polivalent

972 865 116
(horari de dilluns a divendres als vespres)

Altres telèfons d'interès

Parc de Bombers: 972 864 420 / 972 874 085

ADF Guillerries-Montseny: Central: 972 860 989
Can Puig: 972 860 024

Emergències: 112

Sanitat:

CAP Hostalric / Sant Feliu de Buixalleu: 972 864 395
CAP Breda: 972 870 450
CAP Arbúcies: 972 162 210
CAP Santa Coloma de Farners: 972 843 016
Central: 061 (24 hores)
Sanitat Respon: 902 111 444

Mossos d'Esquadra: Santa Coloma: 972 181 675

Ensenyament:

Escola Alzines Balladores: 972 864 881
Escola Mare de Déu dels Socors: 972 864 469 / 972 874 130
INS Vescomtat de Cabrera: 972 864 987
Llar d'infants El Patufet: 972 864 435

Altres:

Estació de Servei Gaserans: 972 864 101
Recollida d'animals: 972 340 813
Auto-taxi Jaume: 686 647 861 / 691 133 088

EDITA: Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

FOTO PORTADA: Sant Segimon per Nadal

FOTO CONTRAPORTADA: Casal d'estiu 2020

COORDINACIÓ: Consell de redacció de Sant Feliu Diu

IMPRESSIÓ: AG Cantalozella

DIPÒSIT LEGAL: GI-401-2004

amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

CONSELL DE REDACCIÓ I COL-LABORADORS:

Bruna Baronat, Pepo Bernabeu, Cristina Callís, Marta Casellas, Baldiri Domenech, Ecosol, Aleix i Judit Fernández, Ester Fernández, Gemma Formiga, Albert i Carla Fugarolas, Jaume Fugarolas, Farners Gestí, Esther i Maria Gubert, Joan Ibern, Ana Marquez, Jordi Martínez, Marta Mosoll, Sixte Morera, Sara Negre, Aina Pla, Josep Pla, Clàudia Ramirez, Martina i Rita Ramon, Josep Riera, Ana Maria Roca, Mn. Rossend Roca, Clara Romaguera, Josep Roquet, Núria Sabadell, Luis Sanchez, Marta Sanitjas, Mercè Serra, Santi Sitjà, Gemma Torrent, Dolors Vilà, Neus Vilà, Jordi Xamaní, Escola Alzines Balladores, Institut Vescomtat de Cabrera, Club de Bitlles Perxa d'Astor, Associació de Jubilats, Amics de les Abelles, Museu etnològic del Montseny, Grup JxSFB, Grup ERC-AM i participants del concurs de tomàquets.

municipi.-

Els restaurants

- Bar restaurant La Conna:** 972 864 522
- Restaurant Grions:** 972 865 121
- Restaurant Can Puig:** 972 860 024
- Restaurant Mas Gelat:** 972 871 719
- Restaurant Can Masferrer:** 972 870 028
- Restaurant Els Pins:** 647 723 001
- Restaurant Rústic Gastro-Bar:** 972 874 681

Degut a la COVID-19 els horaris o dies d'obertura poden canviar. Millor trucar abans per confirmar.

Farmàcies de guàrdia

de l'ABS de Breda - Hostalric - Sant Feliu
Horari: de 9 a 21 h de dilluns a diumenge

Farmàcia Joaquim d'Ocon-Encarna Gil
Santa Fe, 5, **RIELLS I VIABREA**. Tel. 938 472 294

I les farmàcies d'Hostalric i Sant Feliu de Buixalleu obren els diumenges de 10 a 13 h, segons el següent calendari:

desembre	gener	febrer
1 2 3 4 5 6	1 2 3	1 2 3 4 5 6 7
7 8 9 10 11 12 13	4 5 6 7 8 9 10	8 9 10 11 12 13 14
14 15 16 17 18 19 20	11 12 13 14 15 16 17	15 16 17 18 19 20 21
21 22 23 24 25 26 27	18 19 20 21 22 23 24	22 23 24 25 26 27 28
28 29 30 31	25 26 27 28 29 30 31	

març	abril
1 2 3 4 5 6 7	1 2 3 4
8 9 10 11 12 13 14	5 6 7 8 9 10 11
15 16 17 18 19 20 21	12 13 14 15 16 17 18
22 23 24 25 26 27 28	19 20 21 22 23 24 25
29 30 31	26 27 28 29 30

- **Farmàcia Maria Victòria Sánchez**
Crta. de Grions s/n (La Conna),
SANT FELIU DE BUIXALLEU. Tel. 972 865 323
- **Farmàcia Hostalric**
C/ Mn Cinto Verdaguier, 29, **HOSTALRIC**. Tel. 972 864 155

Horaris de les misses

Celebració de la paraula els diumenges a les 10 h a Grions i a les 11 h a Gaserans.
Per als horaris en festes assenyalades vegeu la informació penjada al plafó de cada església.

Rector de les tres parròquies_Mn. Eduard de Ribot Martínez
Telèfon de la Rectoria (Arbúcies): 972 860 080

Vols col·laborar amb la revista?

- 1) Posar-se en contacte amb l'Ajuntament i demanar per l'Ester Fernández, l'Esther Gubert, en Sixte Morera, en Josep Riera o la Dolors Vilà.
- 2) Enviar un correu electrònic a: santfeliudiu@gmail.com

Editorial.-

Ningú ha nascut ensenyat. Cap de nosaltres va arribar a aquest món amb un manual sota el braç, i això ens fa únics, irrepetibles, imprevisibles i insegurs davant de canvis i adversitats. Com que de tot se n'aprèn, aquest 2020 hem tingut moltíssima feina. Hem hagut d'aprendre a conviure amb una pandèmia que va arribar també sense manual, que ens ha capgirat de dalt a baix la manera de viure i que ens condiona, de moment, el nostre dia a dia.

L'estiu d'aquest 2020 ha estat ben especial. A la primavera l'esperàvem com aquell qui espera un regal de Reis, pensant que s'enduria la pandèmia per davant. A mesura que passaven les setmanes, vam veure que no seria així i en el nostre imaginari vam anar dibuixant un estiu... potser com els d'abans? Un estiu de proximitat, de passar el dia a fora i de fer un "puja i baixa". Per això, durant els mesos de calor, la majoria ens hem mogut a prop de casa i hem redescobert el territori que ens envolta. Un territori viu, divers, amb una bellesa i una gent que es mereixen que siguin valorats i apreciats. Visitar el nostre entorn de manera responsable i consumir els seus productes forma part del turisme de proximitat que molts hem fet aquest estiu.

Arribat l'hivern, continuem immersos en la pandèmia per coronavirus. Som conscients que ens espera també un Nadal ben especial, molt diferent, i que de ben segur no serà com voldríem. Per això, tornarem a prendre consciència que no hem nascut ensenyats i aprendrem a relacionar-nos d'una altra manera durant aquestes festes. Caldrà que ens reinventem per poder-les gaudir i per poder transmetre al cap i a la fi el més important: desitjos d'amor, amistat i salut. Ho podem fer amb paraules, imatges, gestos, música, pastissos, torrons, plantes, llibres... Si n'hi ha, de maneres d'estimar-nos!

Salut per a tothom!

Bon Nadal i millor 2021!

Motxilla ecològica:

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest butlletí prové de boscos gestionats de forma responsable. Ha estat fabricat segons la normativa de compliment ambiental EMAS, ISO 9001 de qualitat i ISO 14001 de gestió ambiental.

Una vegada aquest butlletí es converteixi en residu, pensa en separar-lo per a la recollida selectiva. Contribuiràs així a protegir el medi ambient.

SESSIÓ ORDINÀRIA de 25 de juny de 2020

ASSISTENTS: Grup JxSFB: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Sixte Morera Vilà i Ester Fernandez Busquets; Grup ERC-AM: Xavier Santos Rodoreda, Pau Celma Isanda i Anna Santos Rodoreda.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

1- Aprovació per unanimitat amb les rectificacions següents de l'acta anterior núm. 2, de data 04.06.2020.

Demana la paraula Xavier Santos, del grup municipal d'ERC, per fer l'objecció al segon paràgraf de la pàgina 2 de l'acta, punt 2 de l'ordre del dia, que va des de: "El cap del Grup Municipal d'ERC pren la paraula..." fins a "...per impedir concedir llicències d'obres i/o d'activitat", ja que no s'ajusta al que ell va manifestar. Després d'un breu debat, per unanimitat dels assistents s'ACORDA substituir l'esmentat paràgraf per: "El cap del Grup municipal d'ERC manifesta que, examinant les actes de la Junta de Govern, en alguna ocasió han observat que existeix l'informe favorable dels tècnics municipals, però que malgrat això l'acord de Junta no és favorable, i requereix nova documentació."

Seguidament, demana la paraula el regidor Pau Celma, del grup municipal d'ERC, i manifesta que l'apartat del penúltim paràgraf de la pàgina 44 de l'acta, punt 23.2. de l'ordre del dia, en el qual consta: "En Pau, regidor del Grup Municipal d'ERC, informa..." fins a "...fos tan perillós", no és exactament el que volia manifestar, ja que ell el que volia transmetre era: "Des de casa seva, a Sant Feliu de Buixalleu, a primera instància no va semblar tan greu com després es va comprovar que per desgràcia va ser." Després d'un breu debat, per unanimitat dels assistents s'acorda substituir-lo pel que ha manifestat avui.

Igualment per unanimitat dels assistents s'acorda rectificar l'acta.

2- Donar compte dels decrets de l'alcaldia del núm. 176 al núm. 207 de 2020.

Els membres del Ple es donen per assabentats per unanimitat.

3- Fixació de les festes locals per a l'any 2021.

- Dijous sant: 1 d'abril
- Sant Llorenç, patró de Gaserans: 10 d'agost

Punt aprovat per unanimitat.

4- Estudi i aprovació del Pla local de joventut 2020-2023.

Punt aprovat per unanimitat.

5- Requeriment a l'ACA per tal que amb la major urgència executin les actuacions d'emergència necessàries per evitar que en el futur es tornin a produir els danys que el temporal Glòria va causar als sistemes naturals i a les infraestructures hídriques al municipi.

Punt aprovat per unanimitat.

6- Nomenament dels representants de l'Ajuntament en les operacions de delimitació del terme municipal amb els municipis d'Hostalric i Fogars de la Selva.

Nomenar els representants següents: l'alcalde, Josep Roquet; regidors, Albert Fugarolas i Xavier Santos; secretària: Pilar Berney; sssessor tècnic: arquitecte municipal, Lluís Figueras; assessora jurídica externa: lletrada, Mercedes Cuyás.

Punt aprovat per unanimitat.

7- Moció en defensa de l'espai públic.

Punt aprovat per unanimitat.

8- Precs i preguntes.

8.1. Demana la paraula el regidor del Grup Municipal d'ERC Xavier Santos Rodoreda per manifestar que replicarà la intervenció del Sr. Alcalde, que en l'apartat de prec i preguntes del Ple de data 04.06.2020 va donar resposta oral a les peticions formulades pel grup municipal d'ERC per escrit:

"Comentari sobre la resposta de l'alcalde a la nostra instància presentada el 11.2.2020.

A l'anterior PLE l'alcalde en el torn de Precs i Preguntes va aprofitar per respondre a una instància que havíem presentat per escrit el passat 11.02.20. Ens agradaria que aquest procediment no fos així. Hem de seguir els protocols que el mateix ajuntament té establerts, que quan es respon a una instància de l'oposició presentada per escrit, es respongui per escrit, i no oralment en el torn de Precs i Preguntes, on no tenim l'oportunitat de replicar adequadament, o, si més no, avisar-nos per poder-nos preparar si ens cal. També ens agradaria que en la resposta no es barreassin conceptes i que es respectés el contingut de la nostra instància. El més correcte i aclaridor seria acompanyar la resposta amb la instància inicial, fet que ajudaria a entendre de què parlem i de què va tot plegat. Considerem tot això perquè quan es transcriuen els PLENS els ciutadans que vulguin accedir al contingut de cadascun tinguin tota la informació.

Volem que quedi clar que la instància presentada per nosaltres es referia exclusivament a un problema que hi va haver amb el subministrament de l'aigua a una part de la població. Tenim constància que alguns veïns es varen quedar sense aigua, que van efectuar trucades a l'ajuntament i que la resposta va ser que en breu la recuperarien, i no va ser passats dos dies que no tornarien al subministrament normal. Aquests veïns ens van mostrar la manca de informació per part del consistori.

En la nostra instància no vam posar mai en dubte que l'aigua fos potable, mostràvem el desacord de la gent afectada a causa de la manca d'informació en la tallada de subministrament d'aigua, i no ens vam referir mai a la crisi provocada pel Glòria. Mai hem qüestionat l'acció de l'equip de govern durant el Glòria, només faltaria. Entenem que va ser una situació difícil i es va fer el que es va poder.

En la instància també demanàvem pel funcionament de les depuradores, i ens hauria agradat una informació més detallada sobre aquest tema.

Per acabar, tenim clar que l'alcalde ens pot qüestionar durant la crisi del Glòria, però barrejar coses no ajuda. La nostra instància anava referida sobre el subministrament de l'aigua. Nosaltres com a oposició tenim clar que no aprofitarem una crisi com la del Glòria per atacar de manera fàcil l'acció de govern. Sempre volem ser el màxim de constructius. Però com a oposició també hem de qüestionar la feina feta, i una de les

maneres és presentant instàncies.”

Demana la paraula el regidor d'Obres i Serveis, Albert Fugarolas, i li sol·licita al regidor Xavier Santos en quines dates diu que es va produir l'avaria. Aquest li respon que els dies 24 i 25 de gener de 2020; li replica Albert Fugarolas indicant que l'avaria en la xarxa de subministrament d'aigua va ser el dia 25 de gener de 2020 i no el dia 24. Per reparar l'avaria del dia 25.01.2020 es va tallar el subministrament d'aigua entre 5 i 6 hores.

L'alcalde, Josep Roquet, explica que aquella nit va trucar a en Xavier Santos, però aquest no li va respondre.

El regidor d'ERC Xavier Santos manifesta que no va sentir el telèfon, que si hagués sabut tot el que estava passant a dalt a Sant Feliu no es podia esperar mai el que va passar, que si hagués sentit el telèfon i li diuen que vingués hauria vingut, i li havia sabut greu la barreja dels dos conceptes, aigua i depuradora.

Seguidament intervé el regidor d'ERC Pau Celma, que manifesta que com a grup es van oferir per fer una oposició constructiva i els va doldre l'actitud de l'últim Ple.

Intervé l'alcalde, Josep Roquet, per indicar que tenen tot el dret de contestar per escrit, i que si a ells els va doldre, al grup de Junts també. No és excusa dir que són d'allà dalt, perquè ell encara viu més amunt, va estar dos dies sense passar per casa, i que quan hi ha casos com el del temporal Glòria s'hi ha de ser, que per això som regidors.

Intervé de nou el regidor d'ERC Xavier Santos, que manifesta que quan presenten instància ho fan per saber d'un tema. No era la intenció qüestionar l'actuació de l'equip de govern durant el Glòria ni barrejar-lo amb el subministrament d'aigua i depuradores.

Li replica l'alcalde, Josep Roquet, per indicar que en el seu escrit hi consta que degut al temporal Glòria es va quedar sense subministrament d'aigua i es varen produir avaries a les depuradores.

El regidor d'ERC Xavier Santos manifesta que davant del dubte fem la instància, i per això demanen analítiques i informació de les depuradores.

L'alcalde, Josep Roquet, manifesta que si es vol informació a vegades amb una trucada telefònica es pot arreglar i donar la informació. Si ERC presenta un escrit perquè en quedi constància, aleshores es respon pel mateix mitjà.

8.2. L'alcalde, Josep Roquet, es dirigeix al cap del Grup Municipal d'ERC i li pregunta sobre un escrit publicat a les xarxes socials, en què el Grup d'ERC exposa que s'han reunit amb l'alcalde i el

secretari de l'Ajuntament de Fogars de la Selva, municipi que qualificaven com a “poble amb característiques semblants”, i en el qual conclouien que “la voluntat política a l'hora de fer front als problemes era el tot”, i finalitza preguntant quina semblança hi ha entre el municipi de Fogars i Sant Feliu i si creuen que únicament amb voluntat política es pot desencallar la problemàtica de les urbanitzacions, que a data d'avui no han estat recepcionades, prescindint del procediment legalment aplicable a tal efecte.

En Xavier Santos, cap del Grup municipal d'ERC, manifesta que en aquesta reunió només volien veure com havien gestionat el tema de les urbanitzacions, ja que entenen que era un tema delicat. Els varen informar que el més difícil és que les persones afectades vulguin assumir el problema; s'ha de negociar i buscar solucions.

Josep Roquet exposa breument que a Sant Feliu de Buixalleu ens trobem amb situacions diferents, amb urbanitzacions ja recepcionades (Can Cadell) i altres que estan en diferents etapes dins del procés que ha de finalitzar amb la seva recepció, però que la voluntat política sempre hi ha estat. Sovint la voluntat política confronta amb la voluntat d'alguns veïns i veïnes, que volen que l'Ajuntament assumeixi íntegrament les despeses d'urbanització a cost zero per als particulars; finalitza la seva intervenció preguntant al Grup Municipal d'ERC quina solució proposen?

En Xavier Santos, cap del Grup Municipal d'ERC, respon que la reunió amb l'alcalde i el secretari de Fogars de la Selva només va ser per donar-se a conèixer en els pobles del voltant i saber com enfoquen les diferents problemàtiques del dia a dia, que també es van reunir amb Riells, i que a vegades saber com actuen els municipis del voltant pot ajudar. Diu que la voluntat política sempre hi ha de ser, que implica intentar buscar solucions; que ara fa poc que són a l'Ajuntament i que necessiten informació.

En Josep Roquet insisteix que la voluntat política sempre hi és, i que a vegades amb això no és suficient, ja que existeixen procediments legals que cal respectar i complir, a més a més de les despeses que han d'assumir els propietaris de les parcel·les. En qualsevol cas, que si troben la solució ells estaran encantats. Ofereix al grup municipal d'ERC asseure's un dia i analitzar cada cas.

Finalment, i després d'un breu debat, tant en Josep Roquet com en Xavier Santos conclouen que en el fons es tracta d'una qüestió econòmica, extrem amb el qual estan d'acord tots els regidors presents.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA I URGENT de 15 de setembre de 2020

ASSISTENTS: Grup JxSFB: Josep Roquet Avellaneda, Albert Fugarolas Bagot, Sixte Morera Vilà i Ester Fernandez Busquets; Grup ERC-AM: Xavier Santos Rodoreda, Pau Celma Isanda i Anna Santos Rodoreda.

SECRETÀRIA INTERVENTORA: Pilar Berney Pujol.

1- Estudi i aprovació del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Hostalric i l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu per a la delimitació del terme municipal.

Punt aprovat per unanimitat.

2- Aprovació inicial del “Projecte de restitució de les infraestructures de subministrament d'aigua potable del municipi malmeses pel temporal

Glòria”.

Aquest projecte té un pressupost d'execució per contracte de 125.229,88 € (IVA inclòs).

Punt aprovat per unanimitat.

3- Manifest dels ajuntaments del Parc Natural del Montseny.

Punt aprovat per unanimitat.

OBRES D'ADEQUACIÓ D'ACCESSIBILITAT A L'EDIFICI DE L'AJUNTAMENT

En el mes de novembre es van iniciar les actuacions de millora per a l'accessibilitat per a persones amb discapacitat: la instal·lació d'un ascensor, l'execució d'una plaça de pàrquing reservada i l'adequació de l'accés a la planta baixa des de la plaça. Està previst que s'acabin a finals del mes de desembre.

Aquest projecte va ser adjudicat a l'empresa Comsa Service Facility Management SAU per un import de 69.620,14 €, IVA inclòs (amb un preu de projecte de 77.901,03 €). Aquesta obra ha rebut una subvenció del 100% gràcies a dues línies d'ajut del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Girona.

OBRES DE MILLORA AL CARRER MONTSENY

Gràcies a les línies de subvenció del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya per al període 2020-24, que després de 8 anys s'ha recuperat, es podran dur a terme les obres de millora al carrer Montseny, que, segons memòria valorada, tenen un cost de 431.303,79 €. En data 15.11.2019 es van sol·licitar les dues línies de subvenció (inversió i per a acció territorial a municipis petits).

En data 27.11.2020 s'ha emès la resolució definitiva, que concedeix la subvenció de la línia d'inversió per un import de 250.000 € i per a la línia d'acció territorial a municipis petits de 120.000 €.

Aquestes obres pretenen ser una millora i reforma global del carrer i en línies generals es reno-

varan els serveis d'aigua, sanejament, enlluminat i vial. Així, ara tocarà redactar el projecte que, a partir de reunions veïnals, s'intentarà ajustar al màxim a les seves necessitats.

INSTAL·LACIÓ D'UNA CANONADA D'AIGUA NOVA ALS SÒLS INDUSTRIALS

Els sectors industrials II, III i IV tenen mancances en la xarxa de subministrament d'aigua per a ús no industrial, ja que hi ha dificultats per garantir els cabals i pressions necessaris per cobrir les necessitats bàsiques. Doncs, des de l'Ajuntament, per tal de resoldre aquest problema, s'ha redactat un projecte valorat en 121.324,70 € (sense IVA) per a la instal·lació d'un tram nou de canonada.

El 26 de novembre es va fer la mesa de contractació per obrir les ofertes econòmiques re-

budes en el concurs. L'oferta proposada i més econòmica va ser la de l'empresa Obres i Paviments Brossa SA per un import de 92.752,73 €.

RENOVACIÓ DEL VEHICLE MUNICIPAL PER UN D'ELÈCTRIC

L'Ajuntament ha renovat un dels vehicles municipals per una furgoneta elèctrica Nissan e-NV200. Té un cost de 35.537,42 € i ha estat subvencionada pel Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya amb un import de 18.006,97 € i per la Diputació de Girona amb un import de 10.804 €.

Amb la substitució per una furgoneta 100 % elèctrica l'Ajuntament referma el seu compromís amb el medi ambient i la sostenibilitat, contribuint a la reducció de les emissions de CO₂.

Aprofitem per recordar que des de l'any 2020

els veïns que disposin de vehicles elèctrics o híbrids tenen bonificacions de l'impost ITVM municipal (elèctrics el 75% i els híbrids del 50%).

RESTITUCIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES MALMESES DE LA XARXA D'AIGUA PEL GLÒRIA

El temporal Glòria va malmetre diverses infraestructures de subministrament d'aigua potable del municipi, el que va fer necessari l'encàrrec d'un projecte tècnic per poder restituir-les, amb un pressupost, inclosa la redacció i la direcció d'obra, de 112.795,77 € (sense IVA).

Per resolució del Director de l'Agència Catalana de l'Aigua de 13.10.2020, s'ha concedit una subvenció per import de 109.705,52 €, restant pendent la licitació i adjudicació del projecte.

Queda pendent la resolució de la subvenció per a la restitució i arranament de les carreteres malmeses pel temporal.

REUNIÓ AMB LA SECCIÓ LOCAL DE L'ADF GUILLERIES MONTSENY

Es va fer una trobada el 24 de setembre amb la secció local de l'ADF per valorar la temporada d'estiu i tractar diversos temes com els camins, les franges de protecció, els dipòsits, l'equipament, les emissores, etc. També es van mirar les línies de col·laboració.

Es va parlar sobre les noves línies de futur en prevenció per al municipi, com són el Pla de prevenció d'incendis i la consolidació del grup local d'ADF.

ENTREGA DE DETALLS ALS HOMENATJATS A LA FESTA DE LA VELLESA

A conseqüència de la pandèmia aquest any 2020 no s'ha pogut organitzar la Festa d'Homenatge a la Velleja que cada any acull a més de 300 persones, avis i familiars; essent la festa més important i de gran germanor del nostre municipi.

L'alcalde durant els mesos de novembre i desembre ha visitat a tots els homenatjats per a fer entrega d'un petit detall i així saludar-los i encoratjar-los per seguir endavant.

LA GEOLOCALITZACIÓ

Jordi Aparicio

La geolocalització consisteix a localitzar una persona, un indret, un objecte, una empresa, etc., en un lloc geogràfic determinat per unes coordenades que provenen de sistemes de triangulació de satèl·lits i torres de telefonia. Aquestes coordenades ens situen al plànol, i ens poden servir per saber multitud de dades com: el lloc on som, quins serveis tenim al voltant, itineraris, etc.

Podem tenir accés a la geolocalització amb qualsevol aparell de telefonia mòbil amb connexió a Internet. Avui en dia, quasi tothom porta l'aparell a la butxaca, i és molt possible que estigui amb l'aplicació de geolocalització connectada. També un GPS de mà o de cotxe fan la mateixa funció. Evidentment hem de tenir instal·lat a l'aparell un programa servidor de mapes.

Existeixen diversos servidors de mapes com Yahoo Maps, Google Maps o Apple Maps, per veure imatges "a vista d'ocell". Ens centrem en Google Maps, que és el més popular i es complementa amb Google Earth, Google Street View -per "veure arran de terra"- i amb Google My Business -per "entrar virtualment" en espais com negocis, museus, edificis...

Utilitzar Google Maps a l'ordinador, al mòbil o a la tauleta és relativament senzill.

Obrim l'aplicació, i se'ns obre una pantalla amb el plànol del lloc on som; si no, cliquem al punt de situació i ens posiciona dins el plànol. Tot seguit, el més habitual és localitzar un servei o un lloc. Per exemple, som a l'Ajuntament de Sant Feliu i volem anar fins al gorg d'en Perxistor: escrivim al navegador "Gorg d'en Perxistor", i s'obre una pantalla amb informació del gorg, la distància, fotografies, temps de recorregut en cotxe, amb bicicleta, a peu, etc.

Si cliquem a "Iniciar recorregut" ens ensenya un plànol amb diferents itineraris a seguir; en triem un i comencem a moure'ns. A mesura que ho fem, canvien els paràmetres de distància i temps.

Aquesta és l'opció més senzilla i també més habitual, la d'anar d'un punt a un altre i saber sempre on som i quant temps ens falta per arribar al nostre destí, segons les variables d'itinerari i velocitat.

Aquest exemple de l'Ajuntament al gorg és molt senzill per a nosaltres, perquè ja coneixem el lloc i el temps per arribar-hi! Ara suposem que no coneixem el gorg i hi volem anar. Som a Santa Coloma de Farners i anem amb cotxe. Cliquem a "Iniciar recorregut", i ara el programa ens diu que tenim 3 opcions: per la C-25 per Sant Hilari i Arbúcies, per la C-555 per Maïllorquines o per Maçanet amb trams d'autovia

i autopista. Amb tot això, combinat amb informació de trànsit, tenim a les nostres mans decidir per on hi anem i a quina hora hem de sortir per ser a l'hora al Gorg.

Ara farem servir el Google Maps per obtenir informació del lloc on anem; així podem saber si ens pot agradar el que hi trobarem. Cliquem a sobre del lloc a dins el plànol, i apareix una fitxa amb fotografies, horaris, telèfon de contacte, web, productes, ressenyes, etc. En molts casos hi ha també fotografies de 360 graus, a l'apartat de fotos Street View i 360°. Una vegada aquí, cliquem a una de les fotos amb un signe de fletxa circular, s'obre la imatge a la pantalla i movent el dit veiem l'espai en 360°. Seguint unes fletxes que indiquen la següent fotografia 360° ens podem anar desplaçant per tot l'espai; encara més, si acoblem al nostre telèfon unes ulleres VR, juntament amb l'aplicació Google Street View VR, tindrem una experiència immersiva en 360°.

Tenim també infinitat d'utilitats com ara la localització de persones, animals, vehicles, jocs en línia, xarxes socials, etc. Actualment s'estan fent proves reals amb conducció autònoma de vehicles que ens portaran d'un lloc a un altre sense cap assistència per part nostra.

Gràcies a la geolocalització, podrem gaudir en el pla personal, d'oci i professional d'una realitat diferent, que no sé si serà millor o pitjor, tot dependrà de l'ús que en fem.

Cal, doncs, que com a usuaris d'Internet i de la geolocalització en particular tinguem en compte que, fent-ne ús, estem revelant dades personals a la xarxa, com la ubicació actual, el lloc de residència, el lloc de treball, viatges, preferències de consum, etc., i que aquesta informació és tractada i venuda a grans empreses per oferir-nos publicitat, notícies, tendències, etc. Aquest és el preu que hem de pagar per gaudir d'aquest i altres serveis d'Internet que ens fan molt de servei, però que no són gratuïts com sembla, i és que a la xarxa el producte som nosaltres.

DELIMITACIÓ MUNICIPAL AMB HOSTALRIC

Després de molts anys intentant definir una línia de delimitació municipal amb Hostalric, finalment en el ple extraordinari del passat 15 de setembre (i aprovat per unanimitat) es va donar llum verda a l'acord que fixa de comú acord la línia de delimitació inicial entre els dos termes. Aquest acord s'articula mitjançant un conveni entre les dues administracions i dona com a resultat la consolidació de la línia.

Ha estat una fita històrica, ja que la línia de l'any 1923 havia estat declarada inexistente, per la qual cosa des de llavors no n'hi havia i cada municipi es regia per les seves pròpies línies del POUM o NNSS municipal, generant punts de discrepàncies. Per aquest motiu era molt important arribar a un punt d'entesa, posant sentit comú i intentant plasmar la realitat territorial.

El punt de partida per arribar al consens va ser la línia proposada per l'Institut Cartogràfic de Catalunya qui, conjuntament amb la Direcció General d'Administració Local, del Departament de Presidència de la Generalitat, són les administracions encarregades de definir les línies. Aquesta línia dividia finques i naus del polígon industrial i reduïa l'accés a Grions des de la Conna.

Després de mesos de diàleg i reunions es va arribar a un acord. Aquest consens va implicar que cada municipi va haver de cedir en algun punt. Així, els punts més complexos van ser:

- Zona de la Conna i accés a Grions. L'Ajuntament d'Hostalric havia aprovat en el seu POUM de l'any 2015 la construcció d'un nou vial i una rotonda a la zona dels semàfors. Aquestes obres comprometien la sortida de Grions, tant per als veïns com per al Parc de Bombers. Així, i intentant plasmar la realitat territorial, la línia definitiva deixa tota la finca del restaurant de La Conna i la zona del carrer i semàfors a Sant Feliu, cosa que permet assegurar una sortida digna per als veïns de Grions en un futur.

(Veure el plànol que està a continuació on la línia de color blau grafia la línia proposada i la vermella la línia definitiva i acordada)

- Zona industrial. Diverses finques i naus tant del primer com del quart sector industrial del polígon quedaven entre els dos municipis. Això fa que les tramitacions per a les empreses siguin més complexes i en molts casos les hagin de realitzar en ambdós municipis. Per tant, es va intentar que les finques o naus quedessin al municipi d'allà on hi tinguessin major part inicialment. Per tant, la cessió de zona industrial ha estat de parts de naus o finques del I Sector Industrial que en la seva majoria estaven ja ubicades a Hostalric, mentre que les naus i finques del IV Sector Industrial es mantenen íntegrament al terme de Sant Feliu de Buixalleu.

(Veure el plànol que està al costat on la línia de color blau grafia la línia proposada i la vermella la línia definitiva i acordada)

Part també d'aquest procés han estat els veïns i empreses afectades, que han format part de les operacions. En aquests moments a Sant Feliu de Buixalleu només li queda pendent de tancar la línia amb Fogars de la Selva.

Signatura del conveni entre l'alcalde de Sant Feliu de Buixalleu, Josep Roquet, i l'alcalde d'Hostalric, Nil Papiol.

SANT FELIU DE BUIXALLEU AFRONTA EL REpte DELS RESIDUS MUNICIPALS AMB UN PROJECTE INNOVADOR

Tots som conscients que les deixalles i en definitiva els residus que generem amb les nostres activitats diàries són un greu problema ambiental. Tots sabem, també, ja que ens ho han explicat durant anys a través dels diversos mitjans de comunicació, que les deixalles que generem són en la seva majoria reciclables. Podrien deixar de ser ràpidament un residu i passar a ser un subproducte per fer novament productes útils, fabricats amb paper reciclat, plàstic, vidre. I ara ens adonem, també, de forma clara i contundent, que gairebé el 50% de les nostres deixalles són residus orgànics (restes de menjar), que es poden convertir, amb el fantàstic procés del compostatge, en adobs per a les plantes.

Doncs per què a Sant Feliu encara llencem la majoria de deixalles al contenidor de resta i se'n van a omplir un gran abocador que tardarà més de 50 anys en degradar alguns residus, i alguns d'altres fins i tot segles? Això no té sentit. La Unió Europea ha legislat ja de forma clara, i aquest any 2020, segons el Pla de Residus de Catalunya, ja havíem d'arribar al 60% de separació selectiva de les nostres deixalles.

L'equip de govern ha decidit fer front a aquest repte i a aquest problema ambiental amb un nou servei de recollida selectiva fonamentat en quatre aspectes:

1. El compliment amb les obligacions legals i amb el que marca la Directiva de Residus i el Pla de Residus de Catalunya abans de finals del 2021.
2. La millora significativa del servei a la ciutadania i la imatge de la via pública.
3. La redacció d'un nou plec de condicions i licitació d'un nou contracte de serveis que tingui els instruments, les inversions i les metodologies de servei adequades per les necessitats i pels temps que vivim.
4. Un nou servei de proximitat fonamentat en els principis de la recollida selectiva porta a porta: fer una recollida dels residus triats selectivament per la ciutadania, a cada casa del municipi.

El projecte ja s'ha iniciat, i està en la fase de definició tècnica, dimensionament econòmic.

Serà explicat a la ciutadania, i incorporarà una fase de participació ciutadana per adequar-se a les necessitats dels nostres veïns. Aquest nou projecte incorporarà la recollida a cada casa del municipi en forma de porta a porta rural: s'equiparà els domicilis dels contenidors suficients per poder emmagatzemar de forma correcta els residus ben separats, i el servei els anirà a buscar a cada casa. Per a la matèria orgànica, es facilitarà a la ciutadania un compostador rotatori d'última generació, per convertir, a casa mateix, els residus orgànics en adob, en registrar-ho en una aplicació mòbil i que l'Ajuntament ho reconegui fiscalment. Amb el nou servei, l'Ajuntament es marca un objectiu ambiental d'assolir el 72% de recollida selectiva bruta, i amb la posada en marxa del projecte, aturar la pujada de costos del servei de recollida de deixalles, que any rere any penalitza fortament la generació de fracció resta, la fracció que no es recicla del contenidor de rebuig. Actualment Sant Feliu té un índex de recollida selectiva, tenint en compte les cinc fraccions (orgànica, paper/cartró, envasos, vidre i resta), que no arriba al 30%. Si sumem els voluminosos i les restes vegetals arribem al 36%, la meitat del que seria el mínim desitjable (70%).

La recollida porta a porta a Catalunya és el sistema que dona més índex de satisfacció de la ciutadania, per la seva proximitat, i la que dona també, amb diferència, els índexs de recollida selectiva més alts. En els propers mesos, l'Ajuntament informará de l'avenç en el projecte i començarà a fer proves pilot amb els nous compostadors.

Compostador dinàmic de nova generació. No toca a terra, no s'ha d'airejar i de barrejar, i té dues càmeres de compostatge d'alt rendiment. Amb aquest compostador podem

transformar en adob orgànic, en quatre setmanes, totes les restes de menjar que generem a casa.

RESIDU, ON VAS?

Podeu consultar la web residuonvas.cat si teniu dubtes d'on va algun residu.

Ampolla de vidre **ON VA?**

ENVÀS VIDRE

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Planta de triatge: Vidre → Planta de reciclatge: Vidre

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Vidre reciclat

Bombeta de baix consum **ON VA?**

DEIXALLERIA/PUNT VERD

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Empresa especialitzada → Fabricant

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Mercuri reciclat Aluminí reciclat

Bombeta de filament **ON VA?**

FRACCIÓ RESTA

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Planta de tractament: Fracció Resta

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Incineradora - Electricitat Dipòsit controlat

Capsa de cartó **ON VA?**

PAPER I CARTRÓ

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Planta de triatge: Paper → Planta de reciclatge: Paper

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Paper i cartró reciclat

Desodorant amb roll-on **ON VA?**

ENVÀS LLEUGER

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Planta de triatge: Envasos lleugers → Planta de reciclatge: Plàstic

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Plàstics

Draps **ON VA?**

ROBA

QUIN PROCÉS SEGUEIX?

Triatge de roba

EN QUÈ ES TRANSFORMA?

Roba

* Per què no puc llençar un got de vidre o el vidre d'una finestra a la fracció del vidre?

El motiu pel qual no es pot llençar una finestra a la fracció del vidre és perquè no es tracta d'un envàs. Un envàs és tot aquell material que serveix per contenir, protegir, manipular, distribuir i presentar mercaderies. El vidre de finestra, anomenat vidre pla, és millor portar-lo a la deixalleria. Pel que fa al got de vidre, la temperatura de procés posterior que cal aplicar és més elevada que en el vidre amb què es formen els envasos, ja que conté altres elements per assegurar les seves propietats de transparència i brillantor. El got de vidre doncs no pot anar amb els envasos de vidre, i no hi ha cap problema en portar-lo a la deixalleria i/o dipositar-lo a la fracció resta. Els fabricants que posen productes envasats amb vidre al mercat paguen una part a l'entitat Ecovidrio per fer-se càrrec de la recollida i tractament del residu d'envàs. D'aquesta manera els residus d'envasos de vidre es recullen als contenidors verds, finançats també per aquesta entitat. La gestió dels productes que no són envasos es financen per una altra via de l'administració i per tant no es pot gestionar seguint el mateix circuit de recollida. És per això que la fracció vidre està dedicada als envasos de vidre i, el vidre que no és envàs, s'ha de portar als punts verds o deixalleries que habitualment tenen contenidors específics pel vidre que no és envàs. Que no es puguin llençar a la fracció vidre no vol dir que no es recuperin, sinó que es fa per una altra via.

GRUP DE JxSFB

Els residus són un tema de gran complexitat, ja que hi intervenen molts factors, com poden ser la periodicitat i efectivitat del servei, el reciclatge que fem les famílies, la deixalleria, els abocaments incontrolats, el porta a porta dels pobles veïns, els increments dels costos per tona dels abocadors, les directives europees, etc.

Avui no arribem al % de reciclatge que ens marca Europa, per això el nostre grup hem cregut important prioritzar aquest tema per a aquesta legislatura. Fa més d'un any que hi estem treballant; durant aquest temps hem fet una radiografia del servei actual per saber si pot ser o no vàlid per a complir amb els objectius de futur. Ens hem reunit amb empreses del sector i ens han presentat els diferents sistemes que hi ha, hem fet proves pilots amb diferents famílies per saber el volum de residus que generen en un mes, ens hem reunit amb els ajuntaments veïns per estudiar el possible ús de les respectives deixalleries, etc.

A partir del que ens han exposat els experts hem arribat a la conclusió que el sistema actual no ens permetrà arribar als percentatges de reciclatge exigits, per tant necessita un canvi profund. Aquest no serà d'avui per demà, perquè no volem un rentat de cara, volem un ser-

vei útil i eficaç, volem la millor de les opcions. Per això vam votar en contra de les mocions que va presentar el Grup d'ERC en el Ple de 1 d'octubre, perquè encarar els contenidors, canviar la seva localització, fer tancats amb fotografies, etc., només són pegats i no solucions. A més, tampoc servirien per millorar el reciclatge i suposarien una despesa econòmica molt important que creiem que quan es faci s'ha de fer sobre una solució a llarg termini i no momentània.

Per l'altre costat, seguim endavant amb projectes importants com són la construcció de la nova escola, que no permetrem que quedi en el calaix arran de la Covid-19. Pel que fa a obres: perquè la remodelació del carrer Montseny sigui un fet, l'arranjament del cementiri de Grions, la millora de la canonada d'aigua potable als sectors industrials, l'arranjament dels danys ocasionats a la xarxa d'aigua i viària arran del temporal Glòria, etc. En l'àmbit social, tal com ens vam comprometre, una línia d'ajuts per a autònoms afectats pels tancaments a causa de la pandèmia.

Amb tu fem poble!

GRUP D'ERC-AM

ESQUERRA
REPUBLICANA

TOTS SOM SANT FELIU

Tot i la dificultat social i econòmica que encara arrosseguem de la crisi del 2007 i aquesta incertesa fruit d'una pandèmia desconeguda que ens engloba a totes i a tots, no ens podem aturar. Si no hi ha salut no hi ha economia, per això, en aquests moments, hem de saber buscar noves formes per poder-nos relacionar mantenint i respectant totes les mesures sanitàries. Relació social (videoconferències, WhatsApp...) i, en especial, relació política, perquè volem un Ajuntament més dinàmic i proper, i és en aquest punt on us volem transmetre la nostra voluntat de canvi.

Després d'uns quants anys a l'Ajuntament de Sant Feliu sense oposició, és molt important per a nosaltres que ara hi sigui present, gestionant instàncies i mocions per debatre la manera de fer i actuar de l'actual govern, que fins aleshores estava massa acomodada.

La nostra actuació en els plens és dinàmica. Dues mocions que anaven referides a la problemàtica de les escombraries van arribar al Ple i es van votar; s'hi oferien solucions per a la millora del servei. Es van tombar per part de l'equip de govern, al·legant que estaven treballant en un nou sistema de recollida. Esperem veure aviat aquest nou sistema de recollida que havia de

començar durant el mes setembre com a prova pilot a Can Cadell.

Aquesta manera de fer oposició no sempre ha estat ben acceptada per l'equip de govern, ja que no s'entén la resposta que van donar a una instància presentada per un problema amb el subministrament de l'aigua (gener 2020); pensem que no van ser prou encertades les seves respostes ni en el fons ni en la forma, ja que barrejaven conceptes i, el més important, no responien a tot el que demanàvem. Pensem que tots plegats tenim molt a aprendre.

També estem fent reunions amb diferents entitats del poble per aprofundir en el coneixement del nostre municipi.

Aviat presentarem un butlletí per explicar la nostra activitat durant aquest període de la legislatura. Us volem encoratjar a participar o transmetre qualsevol suggeriment per millorar la nostra tasca.

De les poques coses bones que han succeït durant aquest 2020 ha estat evidenciar la decadència de la monarquia borbònica, la qual està més qüestionada que mai.

Salut, Ànims i República!

Infantil

AVS AGRADA MOL
SAGI LAS PAGADAS
DA CULOS

1r

TENIM MÉS ESPAI PER
JUGAR I NO ENS PREVEN
EL TOBOGAN.
1r

2n

Rentar-mos les mans molt
be perquè així les tenim
sempre netes
2n EL SISTEMA
SOLAR

3r

Abans del covid podiem jugar tota l'escola barrejada
en el pati.
Ara no però tenim la pilota per nosaltres i el
camp està ple d'herba després del confinament.
3r

HEM APRÈS A ESTAR MILLOR AMB
ELS COMPANYY/ES DE CLASSE JA
QUE ESTEM TOTA L'ESTONA JUNTS · 4t ·

5è

Aquest curs la Covid-19 ens ha canviat molt la forma d'estar a l'escola. Dins de l'aula hi ha coses negatives: no ens podem treure la mascareta, no podem compartir, no podem abraçar-nos, hem de tenir les finestres obertes per ventilar la classe i molt sovint ens hem de desinfectar les mans i els estris. Com que som un grup bombolla no ens podem ajuntar amb els nens i nenes de 6è per fer classes conjuntes com es feia abans.

Però també hi ha coses positives que ens agrada fer:

- Treballem a l'aula amb portàtil i fem activitats amb l'ordinador.
- Sabem entrar a més aplicacions i fem activitats a partir de plataformes.
- Tenim un gmail per enviar correus i treballs.
- Hem descobert el drive i sabem que hi podem crear carpetes, documents i és on hi tenim la nostra classe virtual (*classroom*).
- Utilitzem el *classroom* tant a classe com per fer deures.

Per tant, a classe, també hi ha coses que han millorat i ens agraden més que abans!!!

La classe

6è

Què ens ha aportat la covid a 6è?

La convivència entre nosaltres

Aquest curs hem hagut de canviar algunes formes de relacionar-nos a l'escola. Sobretot ja no podem compartir amb els altres alumnes del centre, però sabeu què ens agrada de la situació actual?

EL PATI

Tenim un espai al pati per a nosaltres i ens permet jugar millor.

Joc compartit

EL MENJADOR

A l'hora de dinar mengem junts a la mateixa taula. I això ens encanta perquè compartim aquest moment.

Fem pinya

TUTORIA

Tenim moltes hores amb la nostra tutoria i ens fa estar units.

VINCLE

L'institut Vescomtat de Cabrera

L'Institut Vescomtat de Cabrera celebra el seu 25è aniversari

L'Institut Vescomtat de Cabrera, anomenat en un principi Institut d'Hostalric, va iniciar la seva tasca el curs 1995-96, aollint 3 grups de 3r d'ESO (uns 90 alumnes). Progressivament, va anar incorporant la resta de les línies d'ESO i de batxillerat i el curs 2013-14 es va iniciar el CFGM d'elaboració de productes alimentaris. El curs 2015-16 s'obre una nova seu a Breda ienguany (curs 2020-2021) seguim ampliant l'oferta educativa d'estudis postobligatoris amb el PFI de forneria i rebosteria. I seguirem treballant per tal que l'institut sigui un referent a la zona.

Des dels seus inicis i cada curs escolar, tot el personal docent i administratiu del centre ha treballat i treballa amb l'objectiu de donar una bona qualitat d'ensenyament i de formar com a persones els adolescents d'Hostalric i dels municipis del voltant.

Aquest any estem de celebració i, tot i que la situació actual de pandèmia no ens permet fer-ne una celebració en un format presencial, hem volgut recordar aquesta efemèride a través de les xarxes socials del "Vescomtat".

Durant les properes setmanes tant a Twitter com a Instagram podreu trobar una sèrie de preguntes relacionades amb l'institut que donaran peu que tota la comunitat educativa del Vescomtat de Cabrera: alumnes, exalumnes, professorat i famílies, pugui compartir les experiències viscudes a l'institut. A partir de la pregunta de la setmana us anem a explicar com ha estat el vostre pas

per l'institut, a recordar viatges i sortides, setmanes temàtiques, els docents que més us han marcat, els companys amb qui va conviure durant molts cursos.

I per a aquells que encara sou al centre: docents, administratius i alumnes, per tal que expliqueu el dia a dia de l'institut i què espe-reu del vostre pas per l'institut.

Us anem a tots a participar-hi i que hi deixeu els vostres missatges.

Ens podeu trobar a les xarxes socials:

Tuits de @INSvescomtat

Instagram @insvescomtatdecabrera

I a la pàgina web:

<https://agora.xtec.cat/insvescomtatdecabrera/>

Informació

a l'abast

@aj_santfeliubuixalleu

Ajuntament Sant Feliu de Buixalleu

@AjSFBuixalleu

Servei de WhatsApp d'informació municipal

Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

Com m'hi subscric?

PAS 1: Donar-me d'alta al servei: omplint i donant conformitat al formulari que trobareu en un d'aquests llocs:

- A la pàgina web o a les oficines de l'Ajuntament.
- Llegint el codi QR.

PAS 2: Guardar-me el telèfon 910 535 100 a la llista de contactes del mòbil amb el nom:

DIFUSIÓ AJUNTAMENT SFB

PAS 3: A partir d'aquí, quan s'envii un missatge el rebreu directament.

Històries de la tornada a l'escola postconfinament

Hola, soc en Luis. Us explicaré una mica com estic vivint el tema d'actualitat, la Covid-19.

La veritat és que 4t de primària m'ha anat diferent com el de 3r de primària, per culpa del virus. Ara tot ha canviat: ens hem de posar gel hidroalcohòlic, ens hem de prendre la temperatura i hem d'estar tot el dia amb la mascareta posada, tampoc podem compartir material a classe i no podem compartir el pati.

Espero que per al curs vinent tot hagi tornat a la normalitat!

Luis Sanchez,
alumne de 4t de
l'escola Alzines
Balladores

Aquest any, per la Covid, l'escola ha canviat bastant. Cada dia ens miren la febre, hem de portar mascareta tota l'estona i ens hem de posar desinfectant a les mans cada dos per tres. No podem sortir al pati tots junts, cada cicle té una hora per sortir i partim el pati en dues parts, però a mi ja m'agrada que cadascú tingui una part del pati i no puguem passar al pati dels altres.

Aquest curs no poden venir els pares i les mares a veure'ns cantar, ni tampoc els avis per Sant Jordi a explicar-nos contes, quina pena.

I els de 6è no podem organitzar tantes coses per fer diners per al viatge de fi de curs com els altres anys, però segur que alguna cosa podrem fer!

Espero que el curs que ve tot hagi acabat i tot torni a ser com era abans de la Covid.

Bruna Baronat, alumna de 6è de l'escola
Alzines Balladores

Soc la Clàudia de Can Xesqui. Aquest any he començat a l'institut Vescomtat de Cabrera d'Hostalric. Tenia moltes ganes de començar, de conèixer nous i de veure la dinàmica que se segueix a l'institut, però a la vegada estava nerviosa.

Els primers dies em vaig atabalar bastant per haver de portar mascareta; sentia que em faltava l'aire, em va costar adaptar-me a les mesures de seguretat, sobretot per no poder apropar-me als amics.

Ara que ja estic adaptada sento que el canvi ha estat positiu, i els professors són molt simpàtics en general. Em sento a gust.

Clàudia Ramirez, alumna de 1r d'ESO de
l'institut Vescomtat de Cabrera

El meu inici a l'institut m'ha agradat molt ja que és una experiència nova i diferent a tot el que havia fet fins ara. Al començament em vaig sentir diferent ja que com que havia estat sempre a l'escola era estrany. Fins al moment ha sigut divertit i no ha estat gaire cansat. Espero que em segueixi agradant com ara, fins i tot havent patit dues setmanes de confinament perquè un company de classe va tenir Covid. Ens va tocar treballar a casa, connectant-nos dues hores al dia.

També he conegut molta gent nova.

Una cosa que no m'ha agradat són les restriccions a causa de la Covid, com per exemple la mascareta: la trobo esgotadora.

Per un altre costat, és diferent venir d'una escola petita a un institut que té més del triple d'estudiants.

Una altra diferència que he viscut ha estat que a l'escola tenia sempre el mateix professor; en canvi, a l'institut, són la majoria tots diferents per a cada assignatura.

Es podria dir que l'institut de moment m'està agradant força.

Santi Sitjà,
alumne de
1r d'ESO de
l'institut
Vescomtat
de Cabrera

Hola em dic Núria i visc a Can Jan de Grions. El curs passat, quan ens va sorprendre la Covid, jo estava fent 4t curs de l'ESO a l'Institut Vescomtat de Cabrera.

Va arribar a mig curs, i als estudiants ens va treure la nostra vida acadèmica i també la social. Bé, gràcies a l'esforç dels professors i les ganes que nosaltres teníem de tornar a sentir-nos fent la nostra, es van iniciar les classes en línia. A partir del març de 2020 ja sabem que les classes poden ser presencials o en línia (a casa a través de l'ordinador els mestres ens ensenyen matèria i ens posen deures). Aquestes classes ens feien sentir actius dins la societat, però eren incomparables a les normals. No teníem moviment, asseguts a la cadira davant l'ordinador. Sense extraescolars ni vida fora de casa, ni amics ni esport. Al fer l'últim curs de l'ESO era un any especial, amb molts companys ja no ens tornaríem a veure. No ens vàrem poder acomiadar com cal. No hi va haver festa de graduació, ni viatge de final de curs.

Ara, després de l'estiu, els que hem tornat a l'Institut ja sabem que hi ha la nova normalitat. Això vol dir que després del patiment ve la calma. Hem tornat amb més força, sabem que hem de gaudir i aprofitar els moments en què aquesta maleïda pandèmia ens

deixa anar a classe presencial. Que hi haurà dies que estarem a casa confinats. Que hauré d'aprendre tot el que puguem d'aquesta manera. Però també és cert que hem après a fer classes en línia. Que aprofitem molt aquesta eina i que, després de tot, el que val és no sentir-se derrotat. Crec que mestres i alumnes estem vençant la batalla al coronavirus. Ara tan sols ens queda esperar que la medicina també guanyi la guerra a la Covid i puguem tornar a l'antiga normalitat.

Núria Sabadell, alumna de 1r de batxillerat de l'institut Vescomtat de Cabrera

A conseqüència de la crisi sanitària provocada per la Covid-19 i seguint les indicacions de les autoritats sanitàries, tant l'Ajuntament com les entitats del poble s'han vist obligades a anul·lar o adaptar les activitats.

CASAL D'ESTIU _del 29 de juny al 31 de juliol

Ana Marquez directora del casal d'estiu

Estem en uns temps de canvis de comportament social, en els quals hem hagut de canviar hàbits amb els familiars, amics i tot el que ens envolta.

Però encara així i amb totes les mesures de seguretat i restriccions que hi havia, la implicació conjunta de l'Ajuntament i el grup de monitores ha permès que els més joves hagin pogut tenir un espai de reunió, sortides, jocs i interacció, ha donat el seu fruit podent oferir-los el casal d'estiu.

El coneixement de l'Ajuntament quant a la regularització de la nova normativa i el grup de monitores, ens ha sobrat imaginació per aconseguir que el casal hagi pogut alçar un pont a la diversió entre amics, plantejant un casal de rivalitat, cooperació, astúcia i enginy. Separant els dos grups de convivència i fent-los participar en una espècie de cerca de la bandera, les dues tribus totalment separades, en

espais diferents, els quals s'intercanviaven cada setmana, per a així descobrir noves pistes i nous reptes, deixats pel grup de la setmana anterior.

Aquest casal ha tingut com a nota distintiva la necessitat dels participants de comunicar-se, parlar, qüestionar, reivindicar, debatre, la qual cosa ens ha portat a fer rectificacions en la programació sempre en benefici dels participants i les seves necessitats.

Les sortides que s'han realitzat i que han estat tan necessàries per a sentir el pols de la nostra pròpia vida, a més d'ajudar-nos a desconnectar i permetre ser empàtics, han estat una forma més de comunicar-nos i saber escoltar, ens permet posar-nos en el lloc de l'altre i aconseguir estabilitat emocional.

Un casal sempre implicat amb la joventut i les seves necessitats que els convida a participar l'any vinent perquè cada nen/nena surti amb un somriure i ganes de tornar.

"Aquest any el Casal ha estat diferent. Han estat necessàries grans dosis d'imaginació per aconseguir que el juliol fos engrescador per a tots els participants.

Finalment, es va escollir descobrir l'entorn proper, amb dos equips ubicats en indrets diferents del municipi. Cada setmana amagaven pistes, que la següent havia de trobar l'altre equip.

L'últim dia, es va acabar amb la captura de la bandera, on tots dos equips es van trobar finalment. També van poder gaudir d'un matí d'inflables aquàtics i escuma.

Un total de 17 nens i nenes van participar al casal d'estiu, esperem que l'any que ve puguem tornar a fer excursions, acampades, etc."

AUTOCINEMA_7 d'agost

Aleix i Judit Fernández de Mas La Caseta

El divendres 7 d'agost a la nit, a la fresca, s'apaguen els llums al mateix temps que s'acaben d'acomodar els últims vehicles en el camp que hi ha just el costat de la Sala Polivalent.

En total hi havia aproximadament uns 40 vehicles, tots els parabrises apuntaven a un mateix lloc, a la pantalla gegant que estava a punt de projectar la pel·lícula: *Animals fantàstics: els crims de Grindelwald*.

Quins nervis, la tieta ens n'havia parlat molt bé, i la veritat és que ens feia a tots molta il·lusió de poder anar a veure una pel·lícula a l'aire lliure i dins del cotxe. Sobretot també en els temps en què ens trobem, amb la pandèmia de la Covid, va ser una experiència per gaudir amb família i poder fer una activitat diferent fora de casa.

Ens vàrem portar els nostres entrepans, crispetes i beguda, vàrem sintonitzar l'emissora per la ràdio; se sentia prou bé i la vàrem gaudir.

Sí que és veritat que la pel·lícula passava en un ambient molt fosc, i des de les últimes files a on érem nosaltres hi havia una mica de dificultat per poder-la veure bé, s'havia de posar una mica més d'atenció per seguir-la. Recomanem per a la pròxima sessió una pel·lícula que passi en un entorn més clar i que sigui de riure.

L'experiència de l'autocine va ser molt bona, ens va agradar molt i va ser molt divertida.

Esperem que ben aviat la puguem tornar a repetir.

Vols participar
a Sant Feliu
Diu?

Envia'ns ho a
santfeliudiu@gmail.com

Anima't

VISITA AL CASTELL DE MONTSORIU_17 i 18 d'octubre

Joan Ibern i Ana Maria Roca de Cal Trempat

El diumenge 18 vam fer una excursió el meu marit i jo al castell de Montsoriu amb motiu de la visita guiada adreçada als veïns i veïnes del municipi.

Hem de reconèixer que després de la pujada, quan arribes a dalt, et trobes l'impressionant castell amb unes vistes magnífiques.

La visita va ser molt interessant i amena; el guia, molt bo amb totes les explicacions que donava i contestant a tots els dubtes i preguntes que li fèiem.

Nosaltres feia uns quatre anys que no hi pu-

jàvem; també va ser amb motiu d'una visita guiada, però hem de reconèixer la gran feina que s'està duent a terme (i la que queda encara per fer).

Ens alegrem que es conservi i restauri part de la nostra història. Segons ens va dir el guia és un dels millors castells conservats ja que no es va arribar a destruir mai. Són coses que no s'han de deixar en l'oblit, perquè les futures generacions coneguin la història del nostre territori, petit però molt gran en riquesa.

Moltes gràcies.

"En total i durant el cap de setmana, van gaudir de les visites guiades 62 veïns del poble"

LES EXCAVACIONS ARQUEOLÒGIQUES A MONTSORIU POSEN AL DESCOBERT UN EXTRAORDINARI CONJUNT DE MATERIALS DEL SEGLE XIV

Museu Etnològic del Montseny

Projectils de ballesta, empunyadures de dagues, puntes de llança, ganivets, didals, daus, un petit tresoret de monedes... són alguns dels centenars d'objectes recuperats.

Durant les dues darreres setmanes de setembre es va dur a terme la 26ª campanya d'excavacions arqueològiques programades al castell de Montsoriu (Arbúcies-Sant Feliu de Buixalleu), organitzada i dirigida pel Museu Etnològic del Montseny, amb el suport del Museu d'Arqueologia de Catalunya – Girona i el Patronat del Castell de Montsoriu.

Els treballs arqueològics, amb la participació d'una desena d'arqueòlegs de diferents universitats del país, es van centrar en l'excavació d'una gran fortificació situada a la part central del pla exterior del castell. Aquest nucli fortificat estava format per una torre rectangular i un fossat perimetral que flanquegen la cara est del recinte emmurallat exterior que ocupa la part superior del turó de Montsoriu.

L'excavació dels nivells d'abandonament d'aquesta torre (de 7 metres de llarg per 6 d'amplada) han permès recuperar un espectacular conjunt de materials de la primera meitat del segle XIV. Segons Jordi Tura, director del Museu Etnològic del Montseny, *"La troballa d'aquest conjunt de materials ha sigut una autèntica sorpresa. Segurament ens trobem davant del parament de la torre i de l'equipament*

de la guarnició. Hi ha objectes extraordinaris: els ganxos per tensar les ballestes, la nou (el mecanisme per disparar), una quarantena de projectils de ballesta, empunyadures de dagues, la fulla llarga d'una daga, 4 puntes de llança..."

El tresoret de monedes

A l'interior de la torre s'han localitzat un total de 33 monedes catalanes, valencianes i aragoneses, encunyades durant els regnats de Jaume II, Alfons III i Pere III, un conjunt molt rellevant. Aquestes monedes, diners i òbols (les monedes d'ús més corrent) cobreixen el període de 1291 fins a mitjans del segle XIV.

Segons l'equip d'arqueòlegs, tot aquest conjunt de materials permetrà restituir el parament de la torre que va estar en ús fins a mitjans del segle XIV. Tal com comenta Jordi Tura: *"En un futur proper els visitants que pugin a Montsoriu, a banda de descobrir el nucli del gran castell gòtic, centre del poder militar dels vescomtes de Cabrera, podran gaudir d'aquests nous espais que s'estan posant al descobert"*

Juntament amb la torre s'ha documentat també un tram de la muralla exterior i la presència d'un fossat perimetral (de 3 metres de fondària i 4 metres d'amplada) que protegia l'accés a la torre.

Les dades aportades per l'excavació reforcen la imatge del gran castell inexpugnable que va descriure el cronista reial Bernat Desclot a finals del segle XIII i que definia Montsoriu "com un dels bells e nobles del món". Una fortalesa formada pels dos recintes actuals de Montsoriu, la torre de les Bruixes (situada al nord del turó) i tot el recinte emmurallat exterior, protegit per aquesta gran fortificació descoberta a la seva part central. Un conjunt de fortificacions que configuraven un perímetre emmurallat de prop de 650 metres.

TEATRE "UN TAL SHAKESPEARE" _25 d'octubre

Marta Sanitjas de Can Campeny

Hola!

El passat 25 d'octubre vaig anar a veure l'última obra d'en Marcel Tomàs: *Un tal Shakespeare*, a la Sala Polivalent.

És una obra que repassa algunes de les icones del gran dramaturg tot tractant-les amb clau d'humor, amb aquest estil que tant caracteritza el propi Marcel.

Per fer-vos-en cinc cèntims, us diré que és una obra de teatre que consisteix en una representació teatral, és a dir, una obra de teatre dins d'una altra obra de teatre. En ella, en Marcel, el protagonista, interpreta un actor que va repassant textos d'en Shakespeare, ho fa acompanyat d'en Gallego, un altre personatge còmic que l'ajuda i l'assisteix al llarg de tota l'obra.

És una obra bastant dinàmica, en la qual s'enllacen escenes entre rialles. A mi particularment em va agradar molt el moment de la cançó i el vídeo (no diré més per no fer espòilers), ho vaig trobar molt bonic i original, per mi, va ser un gir inesperat.

Com sovint passa a les obres de Cascai Teatre, es va buscar en tot moment la complicitat amb el públic i també l'ajuda directa d'aquest en l'execució de la pròpia obra. He de dir que, segons el meu parer, no podien haver sortit uns

actors i ajudants santfeliuencs millors! Jo crec que, en aquell moment, a la Sala no hi havia ningú capaç d'aguantar-se el riure, i érem 70 persones!

Pels que us ho vàreu perdre, us diré que *Un tal Shakespeare* s'estrena al Temporada Alta de Girona, a Sant Feliu va ser una preestrena. A veure si amb els temps que correm hi ha sort i es pot seguir amb les programacions establertes.

Respecte a la Covid, diré que a la Sala es van respectar absolutament totes les mesures pertinents: distància social entre les cadires, gel hidroalcohòlic en diferents espais, presa de temperatura corporal a l'entrar a la Sala Polivalent, registre dels assistents... Sé que sona feixuc, però és completament necessari. D'aquesta manera garantim actes i trobades segures i el que és més important: un accés a la cultura que tan "rics" ens fa.

ECONOMIA SOLIDÀRIA

EMPRESA D'INSERCIÓ

ECOSOL és l'empresa d'economia solidària de Càritas Diocesana de Girona. La seva missió és generar oportunitats per a persones en situació de vulnerabilitat social perquè puguin integrar-se al mercat laboral ordinari i incorporar-se a la societat de manera autònoma i participativa. Aquest objectiu es vehicula a través d'una empresa que cerca la sostenibilitat econòmica, ambiental i social, conjugada amb la qualitat en la prestació del servei i la gestió.

BREU HISTÒRIA

Els orígens d'ECOSOL es remunten a l'any 1995, quan va dur-se a terme un programa d'acompanyament a la inserció laboral al barri gironí de la Font de la Pólvara. Com a empresa, ECOSOL comença a funcionar el 2006, i des de 2008 s'encarrega de tota l'activitat de treball protegit de Càritas Diocesana de Girona. Amb el pas dels anys, ha anat ampliant les línies d'activitat i la formació que hi va associada, sempre reservant el setenta per cent dels

llocs de treball a persones en risc o en situació d'exclusió social, i oferint una formació general i especialitzada a cada persona treballadora. Actualment, l'empresa disposa de 8 línies diferents i acull més de 100 persones l'any en itineraris amb contractes d'inserció. Aquest creixement i la consolidació empresarial es fonamenten en una sèrie de valors, presents des de l'inici del projecte.

VALORS

La persona, al centre. Les persones són les protagonistes del seu procés de millora, en què es dona una atenció personalitzada a cadascú perquè realitzi tot el seu potencial.

Innovació i qualitat. Cerca contínua per preveure i adaptar-se a la realitat de cada moment, sempre en benefici de la persona, els clients, la comunitat i la societat en conjunt.

Transparència. Cultura institucional basada en l'ètica i en l'obertura de la informació cap a totes les persones interessades en la tasca de l'empresa.

Participació. Obertura i promoció de la participació a tots nivells, afavorint la implicació de totes les persones que formen part de l'entitat, generant complicitats i sinergies a nivell extern i afavorint un treball social comunitari.

PROJECTE TÈXIL - ECOSOL

La gestió del residu tèxtil és un projecte ampli que conté diversos objectius en si mateix. Reduïm residus i, a més, generem llocs de treball per a persones en risc d'exclusió social. Part d'aquest residu es destina també a donacions per a usos socials i, a través de l'exportació, a projectes de cooperació internacional. Hi ha una part, a la qual no se li pot donar una segona vida directa, que va a indústria de transformació o a crematori.

La recollida es fa a través dels contenidors vermells. Aquests contenidors pretenen contribuir a la sostenibilitat tant des del punt de vista social com ambiental, facilitant la inserció laboral de persones amb dificultats per accedir al mercat de treball. La roba dels contenidors es recull periòdicament i s'envia a la planta de triatge que Càri-

tas de Barcelona té a Sant Esteve Sesrovires.

La gestió integral de roba de segona mà inclou dos itineraris que contribueixen a crear un circuit d'economia circular.

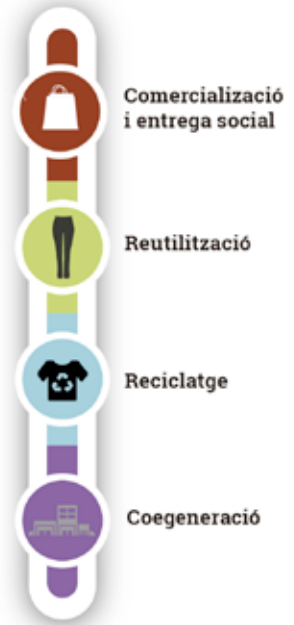
Què podem depositar en els contenidors?

- ✓ Roba de vestir
- ✓ Roba de la llar com llençols, tovalloles...
- ✓ Calçats i complements (bosses, cinturons...)
- ✓ És important dipositar la roba ja neta dintre d'una bossa tancada
- ✓ Les sabates han d'estar aparellades, lligades pels cordons o amb una cinta i dins d'una bossa

Què no s'hi ha de llançar?

- ✗ Roba bruta i elements no tèxtils.

On va la roba que recollim?

ecosol
economia solidària

CONVENI DE COL-LABORACIÓ AMB L'AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

El passat 22 de setembre es va firmar el conveni de col·laboració amb Ecosol i Càritas en presència de Maria Dolors Puigdevall Dalmau, presidenta del consell d'administració d'Ecosol i directora de Càritas Diocesana de Girona, per a la instal·lació de dos contenidors en el nostre municipi.

INSTAL·LACIÓ DELS CONTENIDORS

Estan ubicats a:

- La zona de l'Ajuntament
- Pont de la Conna

La recollida es realitza cada dimarts.

TAMBÉ PER RECOLLIDA DE LLIBRES

Ja l'has llegit?

Fes-lo córrer

Rebooks

llibres per la transformació social

Rebooks és un projecte que actua com a centre de capacitat per a persones amb dificultats laborals que es troben en situació de vulnerabilitat mitjançant la reutilització de llibres.

Les persones participants del projecte guanyem, experimentem i aprenem habilitats i eines professionals.

El projecte també és una oportunitat per adaptar-se novament al mercat laboral obert i generar llocs de treball.

Per a més informació: grupexit@rebooks.eu

608 095 487

Podeu dipositar els llibres en els contenidors de roba vermells d'Ecosol.

Ets jove i vols viure una experiència a l'estranger?

Clara Romaguera tècnica compartida de Joventut

Si tens entre 16 i 30 anys i tens ganes de passar una temporada a un país d'Europa, aquesta informació és per tu!

Viure una experiència a l'estranger sempre pot esdevenir una oportunitat per adquirir nous aprenentatges que ens permeten ampliar la xarxa d'amistats, conèixer nous països i cultures, aprendre un nou idioma, ampliar la ment i obrir nous horitzons. Existeixen diverses opcions per passar una temporada en un país d'Europa i en aquest article hem intentat fer un resum de les més destacades.

Segons l'edat, el temps del qual disposem per estar a l'estranger i el motiu que ens mou a marxar tindrem unes opcions o unes altres.

Si ets menor de 18 anys i tens ganes de millorar l'anglès i compartir uns dies amb altres joves de diversos països d'Europa participant en algun projecte, els **campes de voluntariat internacional** són una bona oportunitat. De l'oferta de camps de treball pots escollir el projecte que més t'agradi i passar una estada aproximada de 15 dies a l'estranger amb altres joves.

També hi ha la possibilitat de **cursar el batxillerat internacional o els estudis de grau** en alguna universitat d'un país europeu. En aquest sentit cal que tinguis el nivell d'anglès exigint segons el marc comunitari europeu. En l'àmbit de la formació també hi ha programes d'intercanvi universitari com l'Erasmus o programes de formació professional.

Si ets major de 18 anys s'obre tot un ventall d'opcions tant **laborals** com de voluntariat. Existeixen agències de treball europeu que t'ajuden a buscar una feina amb el teu perfil, o programes de realització de pràctiques remunerades en empreses. També hi ha l'opció de participar com a *au-pair* treballant com a cuidador/a d'infants i

viure amb una família o realitzar intercanvis de feina per manutenció a través de xarxes com el WWOOF o Workaway.

Si el que tens clar és que vols fer un **voluntariat**, el Cos Europeu de Solidaritat ofereix la possibilitat de realitzar un voluntariat de llarga durada (d'entre 6 i 12 mesos) a persones joves d'entre 18 i 30 anys amb totes les despeses pagades. La temàtica dels projectes on participar és molt diversa, com cultura, joventut, esports, art, TIC, lleure, comunicació, medi ambient, cooperació, immigració, patrimoni i exclusió social.

L'Oficina Jove de la Selva és una entitat d'enviament del programa del Cos Europeu de Solidaritat, així que, si estàs pensant en viure una experiència en algun país d'Europa però no saps com fer-ho, al Servei de Mobilitat Internacional et donem un cop de mà!

I si a més tens alguna idea, dubte o suggeriment, em pots escriure a cromaguera@selva.cat!

Esbart dansaire

Montsoriu

Esbart Dansaire
Montsoriu

Gràcies a totes per formar part de l'Esbart! El vostre grup ha estat més nombrós, però amb vosaltres perdem el grup de les "grans" d'ara, per obrir la porta a un nou grup de "grans". Una forta abraçada i us esperem de públic a les actuacions!

Després de 8 anys com a dansaires de l'Esbart deixar enrere aquesta etapa suposa tancar un important capítol de les nostres vides. Ens fem grans, i les nostres ambicions i els nostres objectius canvien. Les nostres vides evolucionen cap endavant i per força el temps i les energies que dediques a les coses s'han d'equilibrar. La vida ens proporciona una infinitat de camins i tu has d'escollir i triar camins nous, i això suposa deixar enrere algunes coses.

Portem molts anys ballant juntes i juntes hem passat un grapat d'experiències, nervis entre bambolines, riures als assajos i l'adquisició de molts balls i tècniques al llarg de tot aquest temps. L'Esbart ha suposat per a nosaltres un espai per trobar-nos i reunir-nos, un espai i una activitat a fer juntes que mai podrem agrair prou. Gràcies a l'Esbart no només hem guanyat records inesborrables, sinó també un grup d'amigues que no haguéssim pogut aconseguir d'una altra manera. El fet d'anar a l'Esbart cada divendres ens ha unit moltíssim i hem d'agrair a totes les persones que han col·laborat a donar-nos el tipus d'amistat que tenim que, malgrat totes les circumstàncies adverses, hagin seguit treballant per nosaltres amb tot el seu esforç. Sabem que sovint heu hagut de buscar solucions que us han dut molt de temps i molta energia gastada i que ho heu fet perquè po-

guéssim tenir aquest espai d'assaig, de reunió tan important i necessari en un poble com el nostre. Gràcies de tot cor a l'Ajuntament per regalar-nos aquests anys.

També hem d'agrair a tots els monitors que hem tingut i que han treballat amb nosaltres i ens han ensenyat tantes coses. Sovint han hagut d'aguantar les nostres tonteries i dispersió, gràcies. Cal també agrair als pares que ens han portat amunt i avall durant tots aquests anys i han col·laborat amb l'Esbart regalant el seu temps per nosaltres.

Per últim volem enviar un missatge als balladors que segueixen:

"Gaudiu al màxim. Aprofiteu cada moment que us regalen per estar junts, estimeu el que feu i estimeu també el que l'Esbart significa. Sapi-gueu que les amistats i el fet de seguir aquesta tradició seran molt importants per a vosaltres i per al poble. Fins ara érem les vostres grans, les vostres guies, ara us toca guiar a vosaltres. Cuideu l'Esbart i tot el que hi ha al darrere, tota la gent que treballa per vosaltres. Cuideu-vos entre vosaltres i cuideu els més petits. Deixem aquest projecte que tant ha significat per nosaltres a les vostres mans, cuideu-lo."

Martina Ramon

Formar part de l'Esbart ha estat una experiència inoblidable per mi. 10 anys de riures i ganes que arribés el divendres per ballar i per tornar a veure a tothom, ja que l'Esbart de mica en mica es va anar convertint en una segona família per mi. Gràcies a tots i a totes les persones que fan possible que aquesta tradició continuï. Espero que l'Esbart duri molts anys més. L'any passat va ser el meu últim any com a balladora, i vull donar les gràcies als monitors que he tingut durant aquest anys, ja que gràcies a ells he après tot el que sé, i a totes les persones amb les que he ballat, ja que sempre m'he sentit recolzada i acollida per totes. Espero sempre seguir podent-ne formar part d'alguna manera.

Carla Fugarolas

Formar part de l'Esbart Dansaire Montsoriu durant 10 anys ha suposat per mi formar part d'una tradició, un estil de vida únic, d'una gran família i de milers de moments i històries. Que tot plegat s'hagi d'acabar així, sense poder acomiadar-me com cal d'aquests deu anys d'il·lusions, de nervis a l'hora de sortir a l'escenari, d'alegries després d'una gran actuació, de l'anada i vinguda de persones que ens ensenyaven tot allò que ells sabien amb una gran il·lusió, en definitiva, un munt d'històries i records al costat de la meva segona família

Aina Pla

que mai oblidaré. Tinc l'esperança que algun dia em pugui acomiadar d'aquests inoblidables 10 anys com cal i recordar durant tota la meua vida aquesta època que m'ha fet créixer com a persona i m'ha fet aprendre que només es pot treballar en grup si totes anem a una, que si falta una sola persona, el grup ja no funciona. Per acabar m'acomio d'aquesta gran família i tradició que hem creat junts desitjant seguir-ne formant part d'alguna manera per molts anys més.

Encara no em puc creure que s'acabi l'Esbart, no em puc creure que els divendres a la tarda ja no ens trobarem totes, assajarem, aprendrem tècniques de dansa noves, entre riures i llargues xerrades... Ho trobaré molt a faltar: la dansa i totes les persones que n'han format part. Les noies del grup, el nostre monitor Quim, les petites, els mitjans...

Potser ja ens tocava que s'acabés, som més grans i les nostres prioritats canvien, però sap greu no tornar i encara sap més greu, ja que no ens hem pogut acomiadar ni fer un tancament com cal. Però tot i que marxem enyorades marxem amb una motxilla plena de records fantàstics que mai podrem oblidar.

Rita Ramon

Aquests més de dotze anys formant part de l'Esbart han sigut únics i immillorables. A poc a poc, amb el pas del temps hem anat construint una molt bona amistat entre companys i companyes, però sobretot hem après, treballant en grup, diferents valors, i sobretot hem après molta dansa.

Divendres a la tarda era un dia molt esperat per mi: una hora de desconnectar de tota la setmana i veure els amics i amigues del poble i connectar entre tots. Perquè érem un grup on, si fallava una, les altres també. El treball en grup i aquesta cohesió entre companyes han estat molt bonics i molt especials. Per mi són com una família. Però, a part d'això, hem après molt i hem anat millorant pas a pas en els diferents balls, i això ha estat possible gràcies als monitors i monitores, que sempre ens han empès a aprendre molt, cadascun d'ells amb

la seva essència diferent i sempre amb molta il·lusió, paciència i dedicació.

Mil i una històries, bons records, molts anys d'experiències viscudes, nervis abans de sortir a dansar a cada actuació, molts llocs diferents, riures i més riures, algun plor, aprenent danses diferents, nous companys, excursions, dinars que omplien de felicitat...

M'agradaria que aquesta tradició no es perdés, que la gent s'animés a continuar. Malgrat que nosaltres ens hem acomiadat perquè cadascuna ha tingut uns camins diferents sempre ens sentirem en una part de l'Esbart d'una manera o altra. Sempre que ens trobem amb les companyes parlarem dels bons moments i les mil i unes anècdotes i de les danses.

Fins aviat, família!

Sara Negre

Colla senyglanera

Sant Feliu de Buixalleu i Grions

Josep Riera de Can Puig i membre de la colla

UN DIA D'ESBARJO

A les 6 del matí toca el despertador. Un cafè, preparar alguna cosa de menjar per passar el dia i cap a Can Pol.

Els gossers preparen els gossos, alguns amb armillla protectora i tots amb collar GPS.

Un cop a Can Pol tothom amb mascareta i distància, el cap de colla proposa zona de batuda i es decideix com, quan i on fem les parades.

Cada cap de línia s'emporta la gent per col·locar-se a les parades corresponents, cada un amb el seu cotxe marxen junts un rere l'altre, el primer cotxe es queda a la primera parada i així successivament.

Mentrestant els gossers es distribueixen les zones.

Un cop els caps de línies han repartit la gent, es comuniquen per emissora amb el cap de colla perquè els gossers deixin anar els gossos i comença a pujar l'adrenalina, seran 3, 4 o 5 hores de... no sabia com definir-ho.

Pot ser que et toqui una parada com la de la foto, amb una pedra per seure, zona molt neta o un camí estret amb molta tensió.

Durant aquestes hores, empaits de gossos, tirs, alerta aquí, alerta allà i a poc a poc es va calmant fins que el cap de colla diu que per avui ja n'hi ha prou.

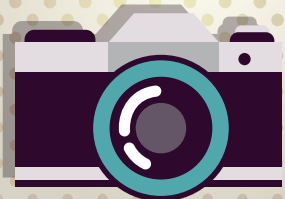
Si fossin temps normals, tots a Can Pol, una bona brasa i una taula llarga per dinar tots plegats, però ara amb un entrepà o cadascú el que porta, tots separats o ja cadascú a casa seva a dinar.

Amb precaució i control podem caçar.

Salut!

Envia'ns la teva foto

Participa en aquesta secció amb fotografies curioses, divertides o anecdòtiques.

Només cal que enviïs la teva fotografia, juntament amb el nom de l'autor i una breu explicació, a la següent adreça de correu electrònic:

santfeliudiu@gmail.com

Un matí, tot passejant, vam anar recollint residus dels vorals de la carretera de Grions.

Entre tots mantinguem-ho net!

**Cristina Callís de Villa Cristina i
Marta Casellas de Can Molins**

Amics de les Abelles de La Selva

RESUM D'ACTUACIONS GENER-OCTUBRE DE 2020

A. LLUITA VESPA VELUTINA

1. Trampeig de primavera:

Gràcies a les aportacions dels diferents ajuntaments es van repartir 100 litres de líquid atraient per eliminar vespes entre una vintena d'apicultors i col·laboradors, que van aconseguir capturar unes 1.200 futures reines, cosa que va fer disminuir molt el risc de futurs nius.

2. Eliminació de nius:

Primaris	10 a Sant Feliu de Buixalleu
	3 a Arbúcies
	1 a Massanes
Secundaris	1 a Gaserans
	4 a Hostalric
	12 a Arbúcies
	2 a Massanes
	2 a Breda
	2 a Riells Viabrea

B. ACTUACIONS DIVERSES

1. Retirada el 6 d'abril d'un eixam d'abelles a la via pública a Hostalric.
2. Eliminació d'un eixam d'abelles a la plaça de l'Abadia de Breda el 30 de maig.
3. Eliminació d'un vesper d'olla als Miratges de Grions.
4. Eliminació d'un vesper d'olla a les Brugueres.

C. ADQUISICIÓ DE NOU MATERIAL

Amb les aportacions dels diferents ajuntaments i algun donatiu de particulars s'ha comprat líquids, esprais i una perxa extensible per arribar a nius fins a 16 metres d'altura i una motxilla injectora amb bateria de fins a 8 kg de pressió.

Des de l'associació volem aprofitar per donar les gràcies per la seva col·laboració als ajuntaments, als col·laboradors en el trampeig i a les persones que han comunicat la presència de nius.

També aprofitem l'avinentesa per demanar a tothom que vegi un niu que avisi el seu ajuntament, que ja ens passaran l'avís.

Pel novembre ja portem més de 50 nius morts.

Niu primari

Niu secundari

Eliminació d'un niu a terra

Eliminació d'un niu en una casa

Associació de Jubilats

Benvolguts,

Al número anterior de la nostra revista Sant Feliu Diu vam acabar dient que esperàvem de tot cor, pel setembre, reprendre les activitats que ja hi havia programades...

Bé, va arribar el setembre, la junta ens vam reunir i tal com indicaven les autoritats, amb precaucions, semblava que podríem realitzar algunes trobades fins a sis persones.

Així doncs, vam tornar a programar les classes de català i vam acordar comprar el número de loteria per a tothom que hi volgués participar. A més, teníem pensat fer alguna xerrada informativa. També l'Ajuntament, coordinat amb Dipsalut, va tornar a reprendre el taller de memòria en diferents grups.

Encara no va passar un mes que tot es va complicar i hem hagut de suspendre, de moment, totes les activitats. Tornem a fer el taller de memòria per WhatsApp i per millorar el català haurem de llegir més.

Però voldria comentar una cosa que ja hem parlat moltes vegades. El nostre poble, Sant Feliu de Buixalleu, té una idiosincràsia especial, som pocs habitants repartits per un terme municipal molt gran, vivim en masies

i petites urbanitzacions repartides per tres parròquies, Grions, Gaserans i Sant Feliu.

Quan es va formar la nostra associació, una de les idees que volíem era unir el poble, trobar-nos, fer pinya i plegats participar i conèixer-nos més.

Crec que a poc a poc aquest objectiu s'anava realitzant, el nombre de socis augmentava i, fins i tot, s'apuntaven familiars i amics de pobles veïns a les nostres modestes festes i caminades.

Ens agradaria que aquest esperit no es perdés i que continués la comunicació entre nosaltres per telèfon o WhatsApp. Tothom que vulgui pot compartir el seu número de telèfon mòbil per afegir-se al grup de Jubilats de Sant Feliu per enviar-nos notícies, acudits, cançons... Només cal que ho feu saber a algun membre de la Junta de l'Associació.

Aquest any no podem fer el taller de torrons, però sí que us volem desitjar que tingueu unes bones festes de NADAL i que el proper any sigui millor. Esperem que aviat puguem retrobar-nos amb salut i alegria.

La Junta de l'Associació de Jubilats de Sant Feliu de Buixalleu

APRENEM CATALÀ

Sabem que per poder conèixer-nos i viure en societat necessitem comunicar-nos i permetre, d'aquesta manera, la transmissió de coneixements, desitjos, ordres... i entendre'ns millor. Aquest és l'objectiu de tota llengua.

Tots som conscients que la nostra llengua ha sofert importants alteracions de la seva estructura, així com prohibicions en diversos moments de la seva història.

Malgrat tot, el català no ha perdut pas terreny, sinó que continua progressant en tots els àmbits, i encara que es constaten diferents actituds que entorpeixen la seva recuperació, ens adonem que el català està recuperant espais d'ús en la vida pública, oficial, empresarial... Tot i així la normalització lingüística té una solució difícil.

Per això és tan important que hi hagi iniciatives d'entitats, d'ajuntaments, d'associacions o qualsevol col·lectiu, que engresquin i fomentin l'aprenentatge i l'ús del català. Aquest és el cas de l'Associació de Jubilats de Sant Feliu de

Buixalleu, formada per homes i dones amb empenya i esperit actiu i positiu, els quals, a més a més d'organitzar un seguit d'activitats, tenen moltes ganes d'aprendre i millorar el català. És molt gratificant aprendre i treballar tots plegats, practicant l'ortografia, llegint fragments de la revista del nostre municipi, entenent els girs gramaticals i la dificultat dels verbs, perfeccionant la fonètica, valorant fragments de diferents autors i poetes... i sobre tot, empatitzant molt entre tots.

Malauradament, tota aquesta dinàmica ha quedat paralitzada per les restriccions de la pandèmia, com tantes altres activitats del nostre municipi. Tot i així no ens podem aturar, ni perdre la socialització. Alternatives com parlar més per comunicar-nos millor amb els de casa o fer passejades amb companyia pels nostres camins del bosc, poden ajudar-nos molt a mantenir la nostra salut física i mental.

Bona sort a tothom!

Maria Gubert de Can Castelló

TALLER DE MEMÒRIA

Farners Gestí dinamitzadora comunitària i responsable del taller

Donant continuïtat a la proposta que vam iniciar l'any passat, seguim treballant l'estimulació de la memòria i l'atenció. Ens trobem tots els dilluns a Grions, en grups reduïts de 5 persones, ja que la Covid així ens ho mana, actualment i degut a les restriccions, es fa per WhatsApp. Aquest taller està emmarcat dins de la subvenció de DIPSALUT, benestar i comunitat.

Els grups d'iguals són summament importants per establir les relacions socials; serveixen per generar converses, crear vincles i disposar així d'un recurs més per passar una bona estona i entre tots ajudar-nos amb l'objectiu d'aconseguir establir espais on entre tots descobrim i compartim les nostres necessitats i possibles solucions.

Un dels nostres propòsits és reflexionar sobre quins recursos podem disposar per tal de millorar el rendiment de la memòria: recordar telèfons, la llista de la compra, què vam sopar ahir... Les propostes són totes de caire lúdic, fem diversos materials per aguditzar l'atenció visual, l'acústica, el tacte, el record... Entre tots hem creat un ambient de les trobades on creiem que la diversió i les rialles afavoreixen el treball i ens ajuden a passar una bona estona.

Voldríem compartir amb vosaltres unes quantes

reflexions. En els darrers anys la preocupació per la salut ha adquirit una importància especialment rellevant: ens preocupem per fer una bona dieta, estar en bona forma física i mantenir un bon nivell d'imatge corporal; ara també hi afegim la necessitat i el desig de tenir una bona memòria, una bona capacitat d'atenció i concentració i agilitat mental.

La memòria en la gent gran és un tema que val la pena treballar ja que aquesta va associada a dues raons fonamentals. La primera, la memòria és una de les capacitats cognoscitives bàsiques per mantenir l'autonomia i la independència dels individus. La segona és que la memòria ajuda les persones, especialment les persones grans, a sentir-se vives. És a dir, a mantenir la capacitat de relacionar-se i de comunicar-se amb els altres. La memòria ajuda a identificar-nos, a saber qui som, a ocupar un lloc al món, i a disposar d'una memòria autobiogràfica dels anys viscuts. Gràcies a la memòria som capaços de mantenir un aprenentatge motriu, sabem llegir i escriure, tenim records de la infantesa, sabem on hem deixat els objectes i recordem com hem de conduir, tenim la capacitat de recuperar i recordar l'experiència de tota una vida. Un taller de memòria ajuda a exercitar-la i a mantenir-la, cosa fonamental per seguir gaudint d'una vida plena i autònoma.

COMPARTIM ALGUNES DE LES ACTIVITATS QUE FEM ALS NOSTRES TALLERS:

Activitat 1: SERÍEM BONS DETECTIUS?

Mireu i observeu aquesta imatge atentament durant un parell de minuts; quan hagi passat el temps, tapeu la imatge i responeu a les preguntes:

- Quants quadres hi ha penjats a la paret?
- De quin color és el sofà?
- Quantes làmpades hi ha a l'habitació?
- De quin color són les espelmes?
- Quants coixins hi ha a sobre el sofà?
- Recordes alguna cosa més?
- On està penjada la planta?

Activitat 2: MEMÒRIA ACUMULATIVA

Fixa't bé en aquestes imatges durant uns 5 minuts.

Dibuixa la mateixa quadrícula i sense mirar!!! Ves escrivint o dibuixant a cada casella l'objecte corresponent.

Activitat 3

Crea paraules amb les lletres del dibuix. Per fer aquest exercici no es poden repetir les lletres!

Veïnes i veïns del municipi, majors de 60 anys, que vulguin entrenar la memòria, i a conseqüència de no poder fer el taller de memòria presencialment, us podem fer arribar un dossier a casa vostra!

Només cal que truqueu a l'Ajuntament al 972 864 018.

**ENTRENA LA TEVA
MENT ...**

TALLERS DE MEMÒRIA

A PARTIR DELS 60 ANYS

CONSELLS PER INICIAR-SE ALS ENTRENAMENTS

1. Entrenar a vòlei. No és el mateix quedar amb els col·legues a jugar partits que dedicar un temps a la setmana a entrenar. Amb els entrenaments podràs comprovar la teva evolució, sempre que estiguis guiat per un programa d'entrenament o que tinguis al teu entrenador guiant-te amb objectius que s'adeqüin al teu nivell de joc i basats a ACONSEGUIR resultats i aprendre a jugar a vòlei en el cas que siguis de nivell inicial, o a millorar, si el teu nivell és avançat.

2. Entrenar la tècnica del vòlei. Tècnica SIGNIFICA entrenar els gestos necessaris que hauràs de practicar en els teus entrenaments. La tècnica és el primer que aprenem quan comencem un nou esport. Si el teu nivell es d'iniciació, el fet d'adoptar la posició adequada per colpejar la pilota serà una part principal del teu treball. La posició, localització. La postura del cos, els braços, les cames, les mans, tot un conjunt de tècniques necessàries que al principi et faran semblar un ànec marejat. Però no et preocupis, ningú neix ensenyat. Els nivells avançats TAMPOC queden exempts de treballar la tècnica. Moltes vegades els jugadors que ja dominen el gest tècnic pensen que ja han après tot allò que havien d'aprendre. S'obliden moltes vegades de la tècnica i se centren en la tàctica. Però com veurem més endavant els entrenaments han de ser un conjunt d'activitats que facin que la teva evolució sigui la pròpia.

3. Entrenar la tàctica del vòlei. La tàctica és el següent pas una vegada has après la tècnica. Primer aprenem la tècnica i, després, quan ja sabem remenar la pilota i fer que aquesta no caigui abans del tercer toc i aconseguim passar-la al camp contrari i que aquesta sigui retornada pel contrincant, podrem anar implementant la tàctica. La tàctica per als nivells avançats sol ser la part de l'entrenament més atractiva ja que requereix una major capacitat tècnica i física en el vòlei. Tot i que ja controlis la tècnica d'aquest esport, sempre hi haurà dins de l'entrenament els exercicis tècnics ja que la seva pràctica habitual ens dona consistència.

4. Entrenar el físic. El físic és un dels grans oblidats de vegades, i no és perquè no s'entreni, sinó perquè és molt necessari el compromís personal de millora. De vegades quan parlem de vòlei sempre imaginem

la pilota en joc, la xarxa i el passar-ho bé; un bon atac amb una gran rematada per acabar sent el millor jugador del món, però les coses no funcionen així exactament. Sense cultura de l'esforç no hi ha resultats.

5. La constància en els entrenaments. Si vens a jugar a vòlei i vols veure resultats, has de saber que algun dia no veuràs absolutament cap millora, ho veuràs TOT negre, com si no avancessis. La constància en els entrenaments et reportarà a la llarga una major destresa. De poc et serveix fer unes classes i pensar que ja saps jugar a un esport.

6. L'equip. El vòlei és sobretot un joc d'equip. Aquí no funciona ser cap figura. No pot haver-hi remat sense col·locació, ni aquesta sense recepció. Cada jugador ha de pensar en el joc col·lectiu, si no, no hi ha resultats. És dintre l'equip que et desenvolupes amb totes les teves virtuts i defectes; pren cura de polir-los i participar activament en la bona evolució del grup.

7. La competició i l'esportivitat. Recorda sempre que no pots jugar sol. Els companys i els rivals són el teu ajut principal per millorar, jugar i passar-t'ho bé. Valora i pren cura del vestuari, el material, les instal·lacions, el personal, i els esforços que els altres esmercen per fer possible aquesta activitat. Una persona es comporta jugant tal com és com a individu. Recorda sempre que perquè la convivència i l'amistat funcionin són valors que també ha de treballar cadascun de nosaltres.

BENVINGUT AL CLUB!

Si em necessites per a res no dubtis a trucar-me al 630 423 177 (Pepo).

Club de Bitlles Perxa d'Astor

Bitlles
PERXA D'ASTOR

Com ja us vam explicar al darrer número de la revista, estem vivint moments fora de la normalitat que teníem.

Sense anar més lluny, la lliga territorial es va donar per acabada sense haver jugat tots els partits; l'equip Negre va quedar en segona posició, l'equip Taronja, en la novena, i la nostra bitllaire Enriqueta Vilà va ser la millor jugadora.

La final individual, en la qual es va classificar l'Enriqueta Vilà, encara no s'ha pogut celebrar; es va ajornant fins que la Federació ens doni

una nova data. També vam quedar classificats per jugar les finals de la Lliga Catalana a Salomó (Tarragonès), però tampoc tenim data.

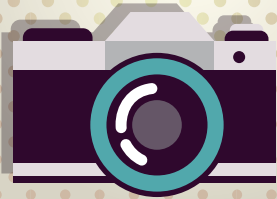
Vam reiniciar els entrenaments, que també hem hagut de suspendre. I la nova temporada, que ja hauria d'haver començat i per a la qual teníem un calendari ja fet, també l'hem hagut d'ajornar i estem a l'espera de noves dates.

Esperem que es vagi arreglant la situació i puguem jugar. L'important, però, és la salut, i desitgem que tots en gaudim.

34

desembre 2020_Sant Feliu Diu 47

**Envia'ns la
teva foto**

Participa en aquesta secció amb fotografies curioses, divertides o anecdòtiques.

Només cal que enviïs la teva fotografia, juntament amb el nom de l'autor i una breu explicació, a la següent adreça de correu electrònic:

santfeliudiu@gmail.com

Orenetes

Després de sentir diverses vegades que ja no hi ha orenetes a Sant Feliu, i que on deuen haver anat.

Doncs deuen ser totes a casa, perquè a la primavera passada vam tenir 4 nius i un d'ells, en una jardinera!

**Neus Vilà
de Quatre Vents**

On és aquest Racó?

Aquesta secció de la revista municipal té com objectiu donar a conèixer indrets, racons, topònims, peces arquitectòniques, arqueològiques, etc., ubicades en el nostre municipi.

Així, a cada número publiquem una fotografia d'un indret, per tal que els veïns i veïnes pugueu descobrir on i/o què és.

Ens podeu enviar les solucions a l'adreça santfeliudiu@gmail.com. En el número següent resoldrem l'enigma i en proposarem un de nou.

En el número anterior número 46 el Racó era:

POU DEL GEL DEL MAS GELAT

El nom del Mas Gelat prové de trobar-se situat en un lloc de fred molt intens els mesos d'hivern, a la part baixa del Rieral de Sant Feliu de Buixalleu, en uns temps que feia més fred que el que hem conegut en els últims anys. Aquesta situació de fred gèlid possibilita la construcció d'un pou de glaç a les seves terres, situat al costat de llevant de la casa, una mica més avall, al principi del marge del bosc. En queden encara les restes del pou, força gran, així com de la bassa de glaçar l'aigua per fabricar el gel, al peu del mateix bosc. Un hivern que fes una bona nevada també es podia omplir de neu. La bassa l'omplien d'una sèquia procedent de la riera d'Arbúcies. Aquest indret havia tingut renom de ser el més fred de la comarca.

Es tracta d'un pou rodó excavat a la terra, actualment té una fondària de deu metres, amb una amplada de set metres. Se'n conserva un mur rodó constituït per una paret de pedres de granit i rocs de riera, de quaranta centímetres de grossor, així sabem que antigament el pou fou cobert per una cúpula que actualment s'ha perdut o esfondrat. Si veu una sola entrada a la part alta. Avui es troba molt deteriorat i fa poc li han caigut dues alzines grosses al damunt per acabar d'ensorrar-lo fins més avall d'on fou l'antiga coberta. La seva construcció data del segle XVII.

Quan la bassa era glaçada, el glaç era trencat i llençat en blocs a l'interior del pou, on s'anava soldant amb el contacte entre si fins arribar a formar un gran munt de

gel. En aquestes condicions el gel es conservava emmagatzemat fins els mesos de calor, quan era fragmentat a barres per ser enviat a Barcelona o altres ciutats, on seria usat per a la conservació d'aliments. Les dades i fotografies son de l'any 2010. Els procediments de fabricació els hem obtingut de l'Enciclopèdia Catalana.

Jaume Fugarolas i Josep Pla

En el número 45 el Racó era:

GRAVAT A L'ESGLÉSIA DE GRIONS

Mossèn Rossend Roca i l'Assumpció de la Casanova de Grions, a conseqüència de la informació publicada a la revista anterior, han volgut examinar detalladament el gravat per si es llegia alguna inscripció a la làpida, però no. El que sí que ens transcriuen és l'inscrit en llatí que hi ha al voltant de la portalada:

HAZ EST DOMUS DEI ET PORTA COELI. 1880

La traducció seria: "Aquesta és la casa de Déu i la porta del Cel. 1880".

L'ESTAQUIROT

de Mercè Serra de Banyoles

El vent reescalfava el carrer que duia a la plaça del mercat, s'escolava pels carrerons estrets i feia bellugar els geranis dels balcons. L'arribada de l'estiu es feia notar de valent i qui podia aprofitava les tardes com aquella per escapar-se a la platja amb un cop de cotxe.

Deixat el carrer Neptú a la meva esquena, vaig trencar a mà dreta pel carrer Venus, que em cremava la sola de les xanquetes. Semblava que al poble tinguéssim dos sols, la calor venia de per tot arreu. Vaig posar-me a la vorera esquerra, per aprofitar les primeres ombres que dibuixaven els balcons. Una escena familiar em va transportar a les sèries d'estiu de fa mil anys. Hi havia un cotxe aturat en diagonal al mig del carrer, carregat amb dues criatures, un gos, matalassos inflables i un para-sol. Mentrestant, una parella sortia del portal parlant alt i movent els braços amunt i avall. Ell va carregar al maleter una bossa amb tovalloles i ella va fer el mateix amb una nevera portàtil. La imatge era entranyable i estressant a la vegada. Vaig avançar-los i els vaig deixar enrere. Només tenia al cap arribar a casa i engegar l'aire condicionat. Intentava recordar si em quedava algun gelat al congelador.

A mesura que m'apropava a la plaça, el soroll d'uns clàxons s'anava fent més fort. Hi havia tres cotxes aturats al carrer, un darrere l'altre. Semblava un embús típic de dilluns al matí en un carrer qualsevol d'una ciutat qualsevol, gens habitual aquí. Una gota de suor se'm va escolar front avall fent-me pessigolles. No podia ser. El conductor del primer cotxe va començar a moure els braços traient-los per la finestra. Just al mig del carrer, palplantada com un estaquirot, hi havia una dona immòbil que donava l'esquena als vehicles aturats. Com jo, duia xanquetes. Devia tenir uns cinquanta anys i anava vestida amb uns pantalons llargs de fil blanc i una samarreta sense mànigues de ratlles blaves i blanques. Tenia el cap cot, mirant fixament el mòbil que aguantava amb la mà esquerra. El seu braç dret estava totalment quiet i estirat, com la resta del seu cos. Unes ulleres de sol amb vidres fumats feien entreveure la mirada concentrada de la dona, que continuava immersa en aquella hipnosi al mig del carrer, aliena als clàxons i als crits del conductor. Ja eren sis els vehicles que estaven aturats en fila índia.

Vaig fer una ullada a banda i banda del carrer, més aviat per assegurar-me que el que veia no eren imaginacions meves. La dona no es movia, no aixecava el cap i semblava que no respirés. Només el vent calent li feia voleiar els cabells tallats a l'estil garçon. Vaig sentir l'obligació

d'intervenir, i amb discreció però amb determinació vaig començar a entonar un "perdona, perdona" dirigit a aquell estaquirot. Al final, gens acostumada a cridar l'atenció, vaig fer un crit sec que a mi em va semblar excessiu, però que no va fer cap efecte. Ens vam mirar amb el conductor del primer vehicle. Ell no podia fer-hi més, estava atrapat dins el seu cotxe d'alta gamma preparat per a qualsevol desafiament menys per a aquell. Jo, en canvi, encara podia fer-hi alguna cosa. Tot i que aquella situació inesperada no tenia per què afectar el meu projecte de sofà, gelat i aire condicionat, em vaig veure massa involucrada en l'escena per continuar caminant com si res. Així que em vaig desviar de la meva trajectòria i vaig baixar de la vorera a la calçada. A la meva dreta, la família feliç s'allunyava a trenta per hora dins el seu monovolum. A la meva esquerra, aquella escena insòlita reclamava intervenció. Un silenci incòmode ens embolcallava a tots plegats, ja no se sentia cap clàxon i vaig notar la mirada dels qui estaven atrapats a la caravana. Em semblava impossible que a aquella distància, uns tres metres, ella no em sentís. Aleshores, vaig començar a pensar en diverses possibilitats per trobar una explicació a tot plegat. El més raonable que se'm va acudir és que la dona devia tenir algun problema d'oïda. Això explicaria que no reaccionés al cridar-la, però no la imprudència d'aturar-se al mig del carrer. Continuava acostant-m'hi fins al punt de notar que estava sobrepasant la línia vermella de l'espai interpersonal. Cap reacció per part de la dona. En canvi, a mi no se'm va acudir res més que estendre els braços en direcció a ella, com a senyal de comunicació alternativa. Potser també per protegir-me; la situació em semblava tan estranya que no vaig descartar una reacció violenta per part d'aquell personatge. No s'havia mogut ni un mil·límetre. Continuava amb el cap cot mirant el mòbil, sostenint-lo amb la mà esquerra i amb el braç dret ben mort, penjant-li al llarg del cos.

Arribats a aquell punt, em trobava a un parell de pams de la dona. El vent s'havia aturat. Notava la impaciència dels conductors, com espectadors que aguanten la respiració abans d'un triple. Ara sí que no hi havia alternativa i vaig agafar-li el braç mort. Al tocar-la, la dona va aixecar el cap i durant una mil·lèsima de segon es va quedar paralitzada amb la mirada a l'infinit. De tan a prop, les ulleres fumades no amagaven el que hi havia a sota. Per les vores laterals anaven passant vianants fent el xafarder. La dona va fer com un gemec estrany,

com si s'hagués despertat d'un somni. Mentre li deia que estava al mig del carrer i que els cotxes no podien passar, es va treure les ulleres i es va girar amb cara de sorpresa per mirar tot l'embolic. Va deixar anar un "Ostres!" i va pujar a la vorera. Al cap d'un segon, se les va tornar a posar i va tornar a quedar hipnotitzada davant del mòbil, com si res. El brogit dels cotxes es va fer més fort i em vaig apartar de la calçada. Ens

vam tornar a mirar amb el primer conductor i amb un lleuger somriure, tots dos, vam fer que no amb el cap.

Des del balcó de casa i sota aquell sol de justícia, la plaça es veia solitària i silenciosa. Dins el congelador hi vaig trobar l'últim dels gelats que em quedaven en reserva. Xocolata, molta xocolata. Era boníssim.

sortida a...

Marta Mosoll

EL SALT DE LA NOU

Aquest estiu, a causa de la situació pandèmica que estem vivint, i igual que moltes altres famílies, nosaltres també hem optat per fer turisme de proximitat: hem redescobert el nostre entorn immediat (riera, castell de Montsoriu, Santa Bàrbara) hem recorregut camins de ronda, camins de bosc i de muntanya, ens hem banyat en cales meravelloses i en salts d'aigua espectaculars, hem escoltat històries i llegendes, hem après a escriure com ho feien els monjos als monestirs romànics, hem collit mores i n'hem fet postres delicioses, hem revisitat monuments a prop de casa i hem descobert jardins botànics i racons preciosos on no havíem estat mai.

Si alguna part bona hem de trobar a aquest maleït virus és aquesta: ens ha obligat a valorar el que tenim a prop. Tenim un país on no hi falta de res!

De totes les activitats que hem fet aquest estiu, en Joan i la Glòria han triat l'excursió al salt de la Nou per explicar-vos-la:

Vam anar al salt de la Nou el dia 26 d'agost passat. Hi vam anar amb unes amigues de la nostra mare i les seves famílies. El salt de la Nou és a Arbúcies, al mig del bosc.

Vam deixar el cotxe al costat d'una casa de pagès i vam caminar uns 15 minuts. Pel camí vam trobar avellanes, mores i un escurçó mort! Quin fàstic! Però ens va agradar perquè no n'havíem vist mai cap.

Quan vam arribar al salt de la Nou, vam quedar amb la boca oberta. Era impressionant! Ens va costar una mica, però, com que tots els altres es van banyar i s'ho passaven pipa, ens vam banyar tots dos i ens va agradar molt la sensació de l'aigua picant tan fort contra l'esquena... un massatge natural!

Dotze dies descobrint Croàcia

Jordi Xamaní i Gemma Torrent de Cal Capità
Júlia Gómez i Laura Teixidor

Ja feia mesos que tenia pensat viatjar a Croàcia. Es tracta d'un país mediterrani amb influència centreeuropea que presenta característiques molt atractives: d'una banda, la part més continental amb grans ciutats com per exemple la capital, Zagreb, i parcs naturals de gran bellesa paisatgística i, d'altra banda, la part costanera, concretament la zona anomenada Dalmàcia, formada per poblets amb molt d'encant i diverses illes repartides pel mar Adriàtic, la majoria de les quals són de visita obligada.

Quan al mes de març es va decretar l'estat d'alarma, no veia gens clar que aquest any es pogués viatjar més enllà de Catalunya o Espanya. Després de donar-hi moltes voltes, i tenint en compte que la incidència del coronavirus a Croàcia va ser bastant menor en comparació amb altres països europeus, em vaig acabar de decantar per passar-hi les vacances. D'aquesta manera, el 15 d'agost, la meua companyia i jo, juntament amb una altra parella, vam agafar el vol des de Barcelona amb destinació a Zagreb, la primera parada de la nostra ruta de dotze dies. Com que tots quatre som molt organitzats, ja teníem l'itinerari preparat des de Catalunya. Malgrat tot, sabíem que tenint en compte les circumstàncies ens podria fallar alguna part de la planificació del viatge. Teníem tots els allotjaments reservats, la majoria apartaments, i sabíem que ens desplaçaríem amb cotxe i ferri majoritàriament.

Els tres primers dies els vam passar en un apartament situat als afores de Zagreb. Per circum-

tàncies de la pandèmia, la nostra companyia aèria ens havia canviat els vols d'anada i tornada i, en comptes d'estar-hi vuit dies, hi vam estar-ne dotze en total. Aquest canvi d'última hora ens va desorganitzar bastant la ruta planificada, així que vam decidir passar els tres primers dies d'una forma més relaxada per tal de carregar les piles.

El 18 d'agost, data d'inici de la ruta prevista abans dels canvis, ens vam desplaçar des de l'apartament fins al centre de la capital. Vam deixar l'equipatge en un hotel i, durant pràcticament tot el dia, vam visitar els principals punts d'interès de la ciutat. El matí va ser plujós i cap a la tarda la situació meteorològica va anar millorant. Fins llavors ens havia fet molt bon temps, però **Zagreb**, com que està situada més cap al nord, té un clima molt variable. La ciutat està dividida en dues parts: la més alta i la més baixa. A la part alta hi ha el centre històric, que s'hi pot arribar amb el funicular més curt del món, i es caracteritza per carrerons i edificis d'origen medieval. Hi destaca el famós mercat de Dolac, obert cada migdia, i edificis com la pintoresca església de Sveti Marko i la monumental Porta de Pedra. A la part baixa, hi destaquen edificis d'influència austrohongaresa, palaus i jardins molt ben conservats. És imprescindible prendre's un cafè a qualsevol del miler de terrasses que hi ha a la ciutat. Poques ciutats europees gaudeixen tant d'aquesta tradició a l'aire lliure com els habitants de Zagreb.

El que més ens va sorprendre de la ciutat va ser la poca afluència de turistes. Seria així tot el viatge? Ben aviat vam veure que no...

Abans de continuar, m'agradaria puntualitzar que una altra cosa sorprenent, al llarg de tot el viatge, va ser veure que poca gent anava amb mascareta al carrer. De fet, fins i tot ens miraven malament per portar-ne o ens feien burles. L'endemà, vam anar a l'aeroport de Zagreb a buscar un cotxe que havíem reservat i, seguidament, al cap d'una hora i mitja vam arribar al Parc Nacional dels Llacs de **Plitvice**. Havíem llegit que era el millor de Croàcia i, fins i tot, forma part del Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO. La veritat és que aquesta catalogació és més que merescuda. Malgrat la gentada que hi havia –es veu que en una situació normal encara és pitjor vam fer una ruta d'unes sis hores a peu, amb

Zagreb

trenet i vaixell per tal de recórrer els punts més importants del parc. Vaig quedar fascinat per la quantitat de llacs i cascades que hi havia, d'una bellesa extraordinària. Al final vam quedar ben baldats, però va valdre la pena! A mitja tarda vam agafar el cotxe en direcció a **Zadar**, on ens vam allotjar en un apartament.

Zadar, un poblet costaner, ja és molt diferent de la part més continental. Es notava la influència dels romans i venecians, sobretot. L'atractiu més destacat és un monument anomenat Orgue del Mar, un conjunt arquitectònic sonor i lumínic que interpreta música a través del moviment de les onades del mar i uns tubs situats a sota d'uns esglaons de marbre. L'endemà al matí, després de visitar el poble, vam anar cap a un altre parc natural, aquest s'anomena

Parc Natural de Plitvice

Krka. D'entrada, és molt similar al de Plitvice, però és més petit. El gran avantatge és que et pots banyar al llac més important. Va ser tot un privilegi nedar per aquelles aigües turqueses a sota d'una imponent cascada! Aquest dia el teníem molt atapeït de coses per fer. Després del parc, vam aproximar-nos, ara sí, a la Dalmàcia. Vam fer-ne un primer tastet amb la visita de **Šibenik i Trogir**, dos poblets amb molt d'encant, també amb influència veneciana. Trogir, concretament, ens va fascinar, ja que està situat en una petita illa, unida al continent a través d'un pont. A continuació, vam deixar el cotxe a l'aeroport de Split i, després d'una mala jugada per l'anul·lació d'última hora de l'apartament on ens havíem d'allotjar, vam aconseguir passar la nit en un hostel on no hi vam estar gens malament! **Split** és la segona ciutat més important de Croàcia, després de Zagreb. Llàstima que la vam visitar de nit i poca estona, però estàvem esgotats i l'endemà havíem d'agafar un ferri a primera hora. El més important és el Palau de Dioclecià, un empera-

dor romà. De fet, és la ciutat amb més influència de l'Imperi romà que vam visitar de tot el país. Aquest palau també es patrimoni de la UNESCO, i és que està molt ben conservat!

L'endemà començava la segona part del viatge i és la que esperàvem amb més ganes: algunes illes i la perla de l'Adriàtic, Dubrovnik. Primerament, vam agafar el ferri en direcció a **Hvar**, on ens allotjaríem en un apartament durant tres nits. Aquesta illa és la més coneguda de Croàcia i és famosa per les festes d'estil eivissenc, els camps de lavanda i les platges paradisiàques. El primer dia vam aprofitar per comprar, situar-nos i descansar en una cala propera al poble on ens allotjàvem, que té el mateix nom que l'illa. L'endemà vam llogar un cotxe i vam recórrer tota l'illa. Els croats diuen que la forma d'Hvar recorda la silueta d'un turista estirat en una gandula mentre pren el sol. De fet, és l'illa que té més hores de sol durant tot l'any, i ho podem ben corroborar!

L'endemà, vam agafar un ferri cap a l'illa de **Korčula**. Feia una calor infernal! Es tracta d'una de les illes més verdes del mar Adriàtic, amb moltes vinyes i oliveres. La capital de l'illa, que també s'anomena **Korčula**, és un dels atractius més importants de Croàcia, ja que gaudeix d'un nucli antic fortificat de gran bellesa medieval. Al matí vam llogar un taxi vaixell i ens vam banyar a dues cales. Seguidament vam dinar menjant una pizza amb les millors vistes possibles cap al mar i, a la tarda, vam visitar la capital. Al vespre vam tornar cap a Hvar, on vam passar la darrera nit. Val a dir que, degut a les mesures contra el coronavirus, no vam poder gaudir realment de

Hvar

la vida nocturna d'Hvar, ja que tots els locals havien de tancar a mitjanit. Això vol dir que hi haurem de tornar per viure la verdadera essència de l'illa!

Finalment, arribava l'última parada del viatge, la més esperada: **Dubrovnik**. N'havíem sentit a parlar molt, del seu nucli antic, les muralles medievals, les torres majestuoses..., en definitiva, el famós escenari de rodatge de la sèrie *Joc de Trons*. Hi vam estar dues nits i ens vam

Dubrovnik

Dubrovnik

allotjar a dos apartaments. Tothom ens deia que estàvem de sort: visitar Dubrovnik sense la massificació de turistes de cada any és un luxe. Durant aquests dos dies ens vam poder perdre pels carrerons laberíntics de somni, vam passejar per les imponents muralles banyades per les onades de l'Adriàtic i, quan es ponia el sol i es feia de nit, es podia copsar la màgia que es despenia de cada racó d'aquesta ciutat croata. Des d'aquesta ciutat vam agafar el vol de tornada cap a Barcelona i vam completar la ruta que havíem iniciat a Zagreb. Sens dubte, va ser el millor comiat possible de Croàcia. Un comiat d'un viatge sorprenent i inesperat.

Vida Social

Aniversari de casament

noces d'or

El passat 26 de novembre en Josep Masmiquel i la Dolors Taberner de la urbanització Ducat del Montseny van celebrar 50 anys de casats.

Felicitats!

Joaquim Ruyra i Oms a Sant Feliu de Buixalleu

Jaume Fugarolas antic estadant de Can Lleganya

Josep Pla de Villa Massaguer

Joaquim Ruyra i Oms és considerat un mestre de la prosa catalana i una figura eminent del modernisme literari. Segons un opuscle blanenc publicat per donar a conèixer l'escriptor, *Ruta Joaquim Ruyra*, fou autor d'una producció molt curta, però alhora d'una altíssima qualitat literària. Utilitzant meticulosament el llenguatge popular en la seva obra, contribuï a fixar la llengua moderna catalana. Salvador Espriu deixà escrit: "Joaquim Ruyra, potser el més gran escriptor que de qualsevol llengua fins avui he conegut." L'escriptor havia nascut a Girona l'any 1858, ciutat en la qual el seu pare exercia d'advocat, i va morir a Barcelona el 1939. La família de Joaquim Ruyra era originària del mas Ruyra d'Hostalric, un mas del que només en queda el pou en un solar urbanitzat, però que des de temps molt antics havia posseït extenses terres de conreu i de bosc a partir del castell d'Hostalric i fins a la Conna, entre elles les eres de Dalt i de Baix. Aquí, avui s'hi assenta la part nova d'Hostalric. Començant el s. XIX, la família Ruyra es traslladà a viles grans per exercir la medicina i l'advocacia. El mateix Joaquim conservava la residència a Can Creus de Blanes, la casa dels seus pares, on fundà la revista Recvll. Es considerava per sobre de tot un blanenc de cor. Després de vendre el mas Ruyra, les últimes terres d'Hostalric i de Sant Feliu de Buixalleu que es reservà en propietat, foren arrendades a la família Serras de Can Caís d'Hostalric: tres generacions de pagesos que van conservar el contracte fins a la mort de l'escriptor.

Joaquim Ruyra havia cursat la carrera de dret, però no l'exercí per dedicar-se a l'administració de les seves finques rurals. Posseïa bones propietats de sureda a les Gavarres, més les terres de conreu d'Hostalric i, en menor mesura, en el terme de Sant Feliu de Buixalleu. L'últim arrendatari de les terres d'Hostalric, Josep Serras i Montplet, es casava el 20 d'octubre de 1934 amb Genoveva Valls i Boix, natural del Mas Sant Segimon de Sant Feliu de Buixalleu, filla d'en Joan Valls i la Julita Boix. Es casaven a la veïna ermita de Sant Segimon, de la qual n'eren conservadors. Celebrà la cerimònia el

Joaquim Ruyra i Oms.
Foto Arxiu Municipal de Blanes

germà de la Genoveva, mossèn Joaquim Valls i Boix, sacerdot molt jove que moriria víctima de la repressió en el transcurs de la Guerra Civil.

Una altra germana, la Carme Valls i Boix, es feu monja i professà durant molts anys l'orde de la Nativitat de Nuestra Señora de Buenos Aires. L'hereu es deia Mateu Valls i Boix, família que amb treball i empenedoria havia convertit Sant Segimon en una gran masia. En Joan i la Genoveva residiran a Can Caís d'Hostalric. En Joaquim Ruyra i la seva dona Teresa de Llinàs d'Arnau, que pertanyia a la petita noblesa catalana, estigueren entre els convidats més distingits, i ell va ser un dels dos testimonis a l'hora de prendre acta, conseqüència del tracte de confiança i consideració mútues que es professaven amb la família Serras.

En Joaquim Ruyra i Oms aprofità la seva descriptiva ploma per fer una narració de la visita a Sant Feliu de Buixalleu i publicar-la al diari La Veu de Catalunya, el periòdic en català de més prestigi de Barcelona. L'article, titulat *Una boda pagesívola i una visió política d'actualitat*, glossava, amb la llengua del poble, la seva contemplació pagesa de Sant Segimon, l'admiració que li produïren el mas i els seus amfitrions, el viatge de trasllat amb la carreta, el casament i el paisatge. Acabava fent una crítica política del moment, que no transcriurem per considerar-la del passat. La publicació posava el poble de Sant Feliu de Buixalleu en un primer pla mediàtic d'aquell moment. Aquest relat, que transcrivim a continuació, l'hem d'agrair a la col·laboració del seu fill Joan Serras i Valls, deferència per la consideració i respecte que sent envers el poble de la seva mare.

El proppassat vint d'octubre es celebraren les noces de Josep Serras i Montplet i Genoveva Valls i Boix, tots dos camperols;

Mas Sant Segimon a mitjant s. XX.
Foto Dolors Costa

i vull parlar-ne perquè les crec més interessants que les que solen esmentar els diaris sota l'epígraf de "Notes de Societat", sobretot en les actuals circumstàncies.

Com que el nuvi, expert i diligent agricultor, bon catòlic i refractari a la desmoralització que els esquerrans han sembrat per la nostra pagesia, es arrendatari general i fidelíssim de les meves terres d'Hostalric i Sant Feliu de Buixalleu, i ho es, en certa manera, per herència del seu pare i del seu avi, que ho foren abans que ell, m'he cregut en el deure de figurar a la seva boda com un dels membres principals de la seva família. I així ho he fet, amb tot i les advertències de l'assenyat minyó que considerava que la cosa em seria força desavinent donada la meva edat i les meves xacres.

De bon matí el nuvi, la meva muller i jo combregàrem a l'església parroquial d'Hostalric i tot seguit en companyia d'una garrida germana d'ell i del senyor secretari del Jutjat Municipal i la seva gentil filla, pujarem a un auto que ens portà ràpidament a un paratge no gaire distant d'Arbúcies, lloc d'on partia el camí muntanyenc que mena al mas Sant Segimon pairal de la núvia i veí de l'ermita del mateix nom on havia d'efectuar-se el casament.

Allà se'ns ajuntaren altres parents i amics dels contraents vinguts uns a peu de la vila d'Arbúcies i altres en auto directament de Barcelona. Hi havia també una carreta amb un parell de vaques del país, el vehicle més segur per guanyar la costa, tortuosa i alzinada que ens calia envestir. Els vells fórem invitats a ocupar-la; i ho férem asseient-nos a uns rústecs banquetes coberts amb mantes boveres i procurant arrapar-nos fortament als pals que constituïen la barana d'aquell

primitiu carruatge. I, Deu ens ajudi, amunt.

Un ferreny germà de la núvia, a peu, al davant de les vaques, menant-les pel ronsal, ens conduïa a pols per l'ondulosa via, vorejada per un bell esbart d'alegres minyons i xamoses noies, anaven a peu rient i cantant, i trobaven molt pintoresc aquell pelegrinatge, sobretot per la nota de la nostra carreta. Segurament tenien raó, i jo també ho hauria trobat si m'ho hagués permès la tensió d'esperit en que em

posaven els sotrac i les balançades que sovint ens abocaven als estimballs. Més d'una hora durà la penosa ascensió, sempre amunt, sense un mal replà, per un camí salvatge i de fantàstics desnivells. Però assolit el Mas Sant Segimon, ens varen reconfortar de cop i volta les cares plàcides que sortiren a rebre'ns i la satisfacció d'haver arribat a port.

Tot seguit vàrem saludar l'amo de la casa, en Joan Valls, un venerable patriarca pagesívol. El seu hereu, el nostre conductor, ens en feu efusivament l'elogi, avalat pel somris aprovador dels altres fills.

Oh, el pare! Aquí el tenen. Es tot un home. Cristià de cap a peus, amb la seva intel·ligència i el seu treball, ha pujat drets i sans els seus fills i, de simple masover, ha sabut fer-se propietari, sense comptar amb cap d'aquestes lleis rapinyadores que ara demanen els bergants. Estàvem en un mas tant allunyat de població que, per anar a missa el diumenge, ens calia una caminada de més de dues hores. I ho fèiem. Força vegades amb pluja o neu. El pare ho menava, oïdà! I Deu el va beneir multiplicant els seus guanys, de manera que pogué comprar aquesta hisenda que es la sort de tota la seva família.

Mentrestant la núvia estava abillant-se, però no tardà gaire a sortir. És una noia ben plantada, escultural, fresca i simpàtica. Ulls blaus?... No ho recordo bé; però se que tenen un mirar claríssim i expansiu que respira franquesa i difon llum i alegria. Emmantellinada i vestida de seda negra, semblava més aviat una reina que una pagesa.

Cap a les onze hores s'efectua el casament a l'ermita de Sant Segimon, tant pròxima a la casa que es pot dir que n'és una dependència. Un jove capellà, germà de la núvia, oficià de ministre beneïdor i va dir tot seguit la missa de velació ajudat pel seu pare, expert escolà. Qui millor podia

implorar les gràcies del cel per als contraents que aquestes dues persones que tant els hi desitjaven?

L'àpat fou esplèndid, més propi d'un bon hotel ciutadà que d'una masia muntanyenca. Ben regat amb vins del país i xampany, i completat amb un bon assortit de dolços, cafè i licors, deixà tothom satisfet. Érem trenta-cinc comensals i l'animació es generalitzà sense cap estridència. No res d'aquelles molestoses batalles de confits amb que solen acabar els àpats de les bodes pagesívoles a la nostra terra. Estàvem entre gent ben educada i regnà sempre la correcció més exquisida. Dos brindis posaren fi a la festa: Un del senyor rector de l'Església de Sant Feliu i un de meu, desitjant al nou matrimoni tota mena de prosperitats i bona sort i benediccions del cel a tothom.

Després els nuvis s'acomiadaren per a un viatge, i els altres comensals sortirem a fora de la casa, a exhalar-nos a l'aire lliure. La tarda

era dolça i serena, el vent estava com encantat i el sol esbandia amorosament la terra amb la llum una mica esllanguida. Al davant nostre el Montseny desplegava la seva ampla falda blavejant, i el turó de Montsoriu se'n destacava, proper al que nosaltres ocupàvem. Tot respirava catalanitat: El paisatge i la companyia.

Monument a Ruyra. Any 1958.
Foto Arxiu Municipal de Blanes

Temps de Nadal

Mossèn Rossend Roca

El naixement de Jesús és un esdeveniment nou cada any. Ell és sempre el Déu amb nosaltres.

Actualment ressuscitat i gloriós present enmig de l'Església. Ell és sempre el Déu amb nosaltres ressuscitat i gloriós. Ell és el salvador del món, per això podem dir AVUI ÉS NADAL. Per això podem repetir com diu l'oració de la post comunicació de la missa del dia "que puguem participar" en la divinitat d'aquell que es dignà compartir la nostra condició humana.

Per comprendre millor el contingut de les solemnitats nadalenques podem recordar el sentit teològic expressat en les celebracions litúrgiques d'aquesta diada.

Com va dir l'Àngel als pastors que feien guarda dels seus ramats al voltant del poble de Betlem:

"Us anuncio una gran joia que ho serà per a tot el poble: avui a la ciutat de David us ha nascut un salvador que és el Crist Senyor. Això us servirà de senyal: Trobareu un infant en bolquers ajagut en una menjadora".

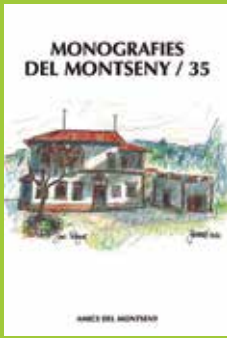
I de sobte, s'uní a l'Àngel un estol de la milícia celestial que lloava Déu dient "V. Glòria a Déu en les altures i a la terra, pau als homes de bona voluntat".

Els pastors anaren i trobaren Maria, Josep i l'Infant.

Nosaltres també el trobarem aquí, a l'Església. I podem cantar-li:

La nit de Nadal
és nit d'alegria
el dia també és igual
és un dia d'or
si plou o si neva
el mal temps no lleva
l'alegria al cor

Monografies del Montseny 2020

Aquesta edició acumula avui 591 articles, cosa que la converteix en "la Bíblia del Montseny", el lloc necessari on acudir per completar qualsevol recerca sobre un tema montsenyenc.

Podeu consultar de manera *on-line* gratuïta el document a:
<http://hdl.handle.net/2117/192734>

Qualsevol veí que vulgui col·laborar amb originals per a Monografies del Montseny 2021, sobre el Montseny o Sant Feliu de Buixalleu, pot posar-se en contacte amb Oscar Farrerons al correu electrònic: oscar.farrerons@upc.edu.

SALUT DE LA DONA

Gemma Formiga de Can Rata. Fisioterapeuta pelviperineal i acupuntora

Una mica d'anatomia de la dona

Començar aquests escrits sobre la salut de la dona i del que és normal i el que no, com parlàvem al darrer número, és una mica difícil, si no partim des del principi. Què coneixem respecte al nostre cos com a dones i al seu funcionament?

Reflexionem doncs sobre això?

Com podem parlar de problemes, trastorns dels que podem patir, si no sabem des d'on partim?

Doncs abans de parlar dels problemes que anunciàvem com el dolor de regla, les pèrdues d'orina, etc., i si comencem des del principi?

Avui explicarem una mica d'anatomia de la dona, una mica d'anatomia de l'àrea genital.

Si reflexionem sobre la nostra anatomia, sabríeu explicar com som? Què tenim per aquí baix?

Cal posar nom primer, i parlar sense embuts: la zona genital de la dona és la VULVA, és la part més externa, en l'home seria el PENIS i els TESTICLES.

El que veiem des de fora seria el "MONT DE VENUS", normalment cobert de pèl, tot i que ara, seguint algunes modes, es depila sovint...

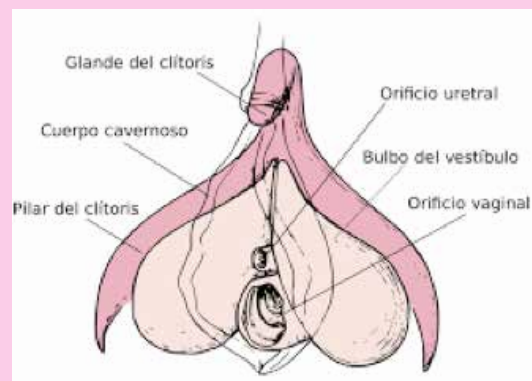
Després tenim els LLAVIS EXTERNS que envolten i internament els LLAVIS INTERNS (mal anomenats menors, ja que no sempre són de dimensions més petites que els externs).

El clítoris, obviat en la majoria de llibres de l'escola quan ensenyen l'aparell reproductor... Parlem-ne...

El clítoris mesura entre 8 i 12 cm, i uns 6 d'ample. La seva part més externa és el GLAND, se situa en la part superior de la vulva i és la part exterior del clítoris. Pot estar cobert total o parcialment pel CAPUTXÓ DEL CLÍTORIS. El gland mesura 1 cm i concentra gran quantitat de terminacions nervioses. És on hi ha més terminacions nervioses, milers...

L'estructura del clítoris va cap a dins, i no és només el gland, com es pensava fins no fa tant, el TRONC, va cap a dins abraçant l'última porció de la vagina i la uretra, els BULBS i les ARRELS DEL CLÍTORIS (observeu el dibuix).

Com heu vist, el clítoris no és un botó de color rosa.

El proper dia parlarem de la part interna, VAGINA, ÚTER...

Us interessa?

M'encantaria que hi hagués interacció amb vosaltres, i sigueu vosaltres mateixes que em proposeu temes i els anirem exposant.

Què us sembla?

Em podeu escriure a gemma@fisioarbucies.cat

EL RESTAURANT EL RIERAL ES TANCA?

Jordi Martínez de El Rieral

Sí, hem tancat. La pregunta me l'ha fet molta gent: amics, familiars i clients.

Bé, doncs, un cúmul de circumstàncies ens ha fet inclinar la balança cap al tancament.

Per començar, la persona que teníem treballant amb nosaltres per raons personals i econòmiques el dia 1 de març ens demana per plegar, li preparem la liquidació per al dia 15 de març i finalment acaba plegant abans perquè li pertocaven dies de vacances.

Un altre dels motius és que feia mesos que la Carmen va passar per una operació dels tendons de l'espatlla, de la qual encara no s'ha recuperat del tot i encara estem en mans del traumatòleg.

Per part meva, ja havia arribat a l'edat de jubilació el passat octubre del 2019, estava esperant fer una jubilació activa per esperar que la Carmen complís els anys i quan haguéssim arribat a l'edat tots dos, mirar de vendre o llogar el restaurant.

Però, de sobte, a dia 14 de març et tanquen el negoci per la Covid-19 i quan et deixen tornar a obrir les mesures són les que són.

Has de treballar el doble per recollir-ne la meitat, o menys, amb la por que suposa que et

tornin a tancar, cosa que ha acabat passant: l'hostaleria torna a rebre els cops.

Molts companys de l'Associació d'Hostaleria de la Selva estan passant per moments molt difícils tant emocionalment com econòmicament i això no acaba aquí, va per llarg...

Imaginu-vos-ho, penseu-hi un moment: per menjar et treus la mascareta i les taules són de 80 cm... S'hi ha de posar una mampara? O hem de fer taules a mida d'1m 50 cm? O ajuntar-ne dues? Doncs així moltes mesures més que ningú té clares i que cada dia canvien per protegir-nos a tots de la Covid-19 i poder tornar a obrir restaurants amb seguretat. Esperem que amb seguretat a nivell de salut per als restauradors i clients, però també amb més seguretat econòmica, ja que els restauradors no ho estan passant bé amb tot plegat. Ànims, companys, tot anirà bé.

Finalment, des d'aquest escrit voldria donar les gràcies a l'Ajuntament, amics, familiars, clients i companys d'ofici del poble que han fet possible que durant 21 anys haguem estat al peu del canó i que han valorat la nostra feina, gràcies.

I doncs, ja sabeu, tanquem que el primer és la salut i la resta és valor material menys important. Cuideu-vos i salut per a tots!

Gastronomia

Baldiri Domenech de Can Goita

Les figues

Molts de nosaltres, tenim plantada a casa alguna figuera. Gairebé mai no donem gaire importància als seus fruits, però sembla que, a banda de ser un fruit ben saborós i dolç, que aporta energia, també aporta una sèrie de beneficis al cos. Les figues tenen un alt contingut en Omega 3 i 6, en fenols, i és antioxidant. També diuen que van força bé per l'asma, perquè són molt positives per al sistema respiratori.

Totes aquestes virtuts, jo no les puc assegurar perquè no hi entenc, de vitamines i els seus beneficis, però sí que puc explicar-vos una recepta molt senzilla i deliciosa. Ah! Compte amb els diabètics, de no abusar-ne.

S'agafen les figues, es passen una mica per aigua per rentar-les i s'escorren en un paper absorbent. Es tallen per la meitat, de dalt a baix, sense pelar-les. Es posa a sobre de les mitges figues una capa fina de foie d'oca (no gaire gruixuda) i a sobre se li posa un polsim de sal Maldon (gruixuda); i ja està el plat acabat. Se serveixen com a aperitiu, per fer un pica-pica, etc.

Tasteu-les, estan boníssimes. Nosaltres vàrem descobrir aquest plat en un dinar d'una celebració que vàrem fer fa tres temporades, en un

restaurant de Riells dirigit per un amic, en Josep, que ens ho va suggerir, quan vàrem acordar el menú de la festa.

No hi estàvem gaire d'acord, però finalment ens va convèncer. Va ser tot un èxit, ja que els convidats varen demanar-ne més i varen repetir tots.

Al cap d'uns dies, ens varen trucar per dir que ja en feien ells a casa seva i que agradaven a tothom.

Animeu-vos a fer-ho i ja veureu quin èxit.

Bon profit!

Poema

by Pepo Bernabeu

No entenc gaire la intimitat
si no és també per compartir-la.

Amor, eros/thanatos del nostre Sigmound sempre tan
ben citat i tan mal llegit.

Estimar/Odiar... sempre present aquest procés
comunicatiu que és la vida.

Emissors, receptors, missatge, canal... interferències en
el canal, incomprensió, silencis, habilitat, demagògia,
autenticitat, emocions... i a la fi. Què hi resta?

Fer arribar una espurna del teu foc és prou.

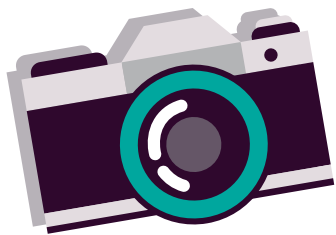
Maig 2013

Agenda desembre-març

Està subjecte a l'evolució de la situació ocasionada per la Covid-19.

Tomàquets

curiosos

De grans dimensions

Benet Freixas

Josep Roquet

Baldiri Domenech

Anna Pujol

Altres verdures...

De formes curioses

Enriqueta Vilà

Josep Pla

Salvador Molas

David Banyuls

Nosaltres
ens hi vam
trobar
aquesta...
Beatriu
Catalán

CASAL D'ESTIU 2020

